Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 2024 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 3 noiembrie 1955

Tineri muncitori! În cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a celui de al II-lea Congres al P. M. R. închinaţi forţele voastre în scopul creşterii producţiei şi productivităţii muncii, al reducerii permanente a preţului de cost al produselor, în scopul îndeplinirii înainte de termen a sarcinilor din ultimul an al planului cincinal!

Dovada dragostei pentru partid — noi succese în întrecere

ÎN INTRECEREA SOCIALISTA colectivele întreprinderilor industriale şi-au luat în ultima vreme noi angajamente de onoare. Rezultatele pozitive obţinute, pe care acestea se bizuie, constituie o nouă expresie a faptului că oamenii muncii din patria noastră, îndeplinind linia politică a partidului, obţin mereu noi victorii pe drumul dezvoltării economiei naţionale, al ridicării nivelului de trai. Succesele dobîndite au întărit şi mai mult convingerea în justeţea liniei politice a partidului nostru, de dezvoltare cu precădere a industriei grele şi pe această bază a tuturor ramurilor economiei naţionale.

Colectivele întreprinderilor din Capitală, de pildă, antrenate în întrecerea socialistă, au realizat în semestrul I al anului curent o creştere a producţiei de peste 25 la sută şi a productivităţii muncii de 18,1 la sută, faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Cu toate acestea, pe lîngă succesele obţinute, mai există lipsuri serioase în privinţa utilizării resurselor interne pentru creşterea continuă a producţiei, pentru îmbunătăţirea calităţii produselor, pentru reducerea preţului de cost.

In consfătuirile de producţie care au avut loc recent pentru a stabili posibilităţile de sporire a realizărilor şi în deosebi la consfătuirea fruntaşilor în producţie din întreprinderile oraşului Bucureşti, aceste lipsuri au fost temeinic analizate.

In măsură insuficientă sînt răspîndite deocamdată experienţa înaintată şi procedeele tehnologice avansate. Planificarea şi organizarea muncii lasă încă de dorit în unele întreprinderi, fapt care dăunează realizării unei producţii ritmice, folosirii complecte a capacităţii utilajului, scăderii rebuturilor şi astfel reducerii preţului de cost.

Munca politică de îndrumare şi mobilizare a tuturor forţelor în întrecerea socialistă, a avut de suferit de pe urma slabei organizări a evidenţei operative a rezultatelor şi a popularizării lor. Aceasta a făcut ca întrecerea socialistă să nu se ridice la nivelul dorit.

Ca o dovadă vie a dragostei şi devotamentului lor faţă de partid, oamenii muncii au luat hotărîrea să dea un nou avînt întrecerii socialiste, pentru a întîmpina cu noi victorii ziua de 7 Noiembrie şi cel de al doilea Congres al P.M.R.

Chemarea fruntaşilor în producţie din Capitală a fost primită cu viu interes de oamenii muncii din toate regiunile ţării. Sub imboldul dorinţei de a cinsti marele eveniment din viaţa partidului cu rezultate deosebite în producţie, oamenii muncii din regiunea Stalin luptă acum pentru ca pînă la 7 Noiembrie încă 20 de întreprinderi să-şi îndeplinească planul cincinal la toţi indicii, iar celelalte să îndeplinească integral planul cincinal în cinstea celui de al doilea Congres al partidului. Insemnate angajamente şi-au luat şi colectivele întreprinderilor din regiunea Cluj.

In cadrul colectivelor în care munceşte, tineretul muncitor îşi ia şi el în aceste zile angajamente concrete, îndreptîndu-şi străduinţele spre înfăptuirea unor obiective specifice. Recenta plenară a Comitetului Central al U.T.M. a stabilit un larg plan de măsuri cu privire la mobilizarea tineretului în vederea întîmpinării celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Răspunzînd chemării organizaţiei, tinerii mineri din Valea Jiului se străduiesc să-şi îndeplinească angajamentul de a da pînă la Congres 30.000 tone cărbune peste plan. Ziarul nostru a publicat zilele acestea informaţia cu privire la mitingul tineretului de la uzinele „23 August" din Capitală. Pe lîngă faptul că tineretul marii uzine e hotărît să contribuie, alături de vîrstnici, la realizarea obiectivelor de producţie ale întregii întreprinderi, el va îndeplini şi o serie de acţiuni proprii. Astfel, pentru a contribui la realizarea planului pe sortimente, tineretul va suda 30 cisterne şi 15 cazane Suhov, va confecţiona 20 de bormaşini cu aer şi altele. Organizaţia U. T. M. va contribui la extinderea metodelor înaintate, prin organizarea a 18 demonstraţii practice. De asemenea, tineretul de aci va colecta 200.000 kg. fier vechi. Tinerii petrolişti din Valea Prahovei se pregătesc şi ei în aceste zile să totalizeze angajamentul lor. Se pare că, prin străduinţa tuturor, angajamentul iniţial de a repune în exploatare 15 sonde părăsite, de a fora înainte de termen 10 sonde şi a recupera din batale cantitatea de 100 tone de ţiţei, va putea fi simţitor depăşit.

De sigur, sporirea aportului tinerilor în întrecere cere intensificarea străduinţelor organizaţiilor U.T.M. de la care se aşteaptă să urmeze exemplele amintite, antrenînd tineretul la obţinerea unor noi succese în producţie.

Contribuind la aplicarea de către conducerile întreprinderilor a măsurilor tehnico-organizatorice necesare şi luînd măsuri pentru o mai bună organizare a producţiei, prin lichidarea întreruperilor în timpul de lucru şi prin întărirea disciplinei, tineretul va ajuta ca planul de producţie să poată fi mai uşor îndeplinit în mod ritmic. Tineretul, cu spiritul său inovator, are de asemenea datoria să acorde o mai mare atenţie introducerii tehnicii noi, perfecţionării proceselor tehnologice existente şi extinderii celor înaintate. Pentru el este de o mare actualitate ridicarea calificării profesionale, astfel ca fiecare să-şi poată îndeplini şi depăşi sarcinile de producţie.

Perioada aceasta corespunde încheierii planului anual şi a planului cincinal şi începerii viitorului cincinal al patriei. Realizarea în bune condiţiuni a angajamentelor luate va asigura pregătirea din timp a proceselor de fabricaţie în vederea viitoarelor mari sarcini care ne stau în faţă.

Organizaţiile U.T.M., sporind numărul şi rolul în producţie al brigăzilor de tineret, al posturilor utemiste de control, antrenînd tineretul la cursurile de minim tehnic, trebuie să ajute pe fiecare tînăr să devină un militant activ pentru creşterea producţiei şi productivităţii muncii, pentru reducerea preţului de cost.

Tineretul muncitor se avîntă în această perioadă cu şi mai mult drag în întrecere Dîndu-şi aportul la îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor ultimului an al cincinalului, el îşi dovedeşte din nou încrederea şi recunoştinţa faţă de partid, care i-a deschis calea spre fericire.

Opera unui mare scriitor

Peste puţin timp, la 5 noiembrie, cel mai mare scriitor contemporan al ţării noastre maestrul Mihail Sadoveanu împlineşte 75 de ani.

Opera sa vastă, începută în pragul veacului nostru continuă să se desfăşoare şi astăzi. Ea redă ca într-un caleidoscop literar multiple şi variate aspecte ale vieţii poporului romîn. Sub pana maestrului au prins viaţă satul şi oraşul romînesc cu oamenii lor, momente importante din istoria luptelor pentru libertate duse de poporul nostru, întîmplări petrecute în cadrul minunatelor privelişti ale naturii ţării noastre.

Această operă valoroasă, de proporţii puţin obişnuite, cuprinde peste 120 de titluri de cărţi, schiţe, povestiri, nuvele şi romane, în afară de traduceri. In anii care au trecut de la eliberarea ţării noastre, ediţiile cărţilor maestrului Sadoveanu şi reeditările însumează mai multe volume decît în toţi cei aproape 50 de ani dinaintea lui 23 August 1944.

Noua ediţie de „Opere" care se tipăreşte sub supravegherea autorului prezintă cititorilor întreaga creaţie a scriitorului în ordinea cronologică a apariţiei ei.

Pînă acum au apărut primele trei volume. In curînd va fi editat volumul IV care grupează lucrările apărute între anii 1908-1910 şi anume „Duduia Margareta", „Oameni şi locuri", „Cîntecul amintirii", „Povestiri de vară". Fiecare volum din „Opere" este însoţit de o postfaţă semnată de Profira Sadoveanu în care sînt prezentate date şi însemnări privind procesul de creaţie al lucrărilor cuprinse în volumul respectiv.

Lucrările apărute între anii 1904—1917 au mai format, după 23 August 1944, obiectul unei alte colecţii de „Opere". De asemenea, în colecţia „Biblioteca pentru toţi" au apărut în anii 1952 şi 1953 patru volume de „Opere alese".

Adunate în colecţii de „Opere" sau tipărite separat în volume, lucrările maestrului Sadoveanu au fost editate în anii regimului de democraţie populară în tiraje între 65 000 şi 80 000 de exemplare. Epuizîndu-se, cărţile maestrului au cunoscut în aceşti ani numeroase ediţii. „Mitrea Cocor", carte distinsă în anul 1950 cu Medalia de Aur a Păcii, numără cinci ediţii însumînd un tiraj de peste 120.000 de exemplare.

Cititorii sorb cu nesaţ din comoara de înţelepciune şi adevăr a operei sadoveniene. Diferitele colecţii de popularizare ale editurilor: „Biblioteca pentru toţi", „Albina", „Biblioteca şcolarului", „Biblioteca ţăranului muncitor" sau colecţia „Pitică" răspîndesc pînă în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării creaţiile mai vechi şi mai noi ale marelui nostru povestitor.

O bună parte din lucrările maestrului Sadoveanu au fost tălmăcite şi în limbile minorităţilor naţionale.

Faima operei sadoveniene a ajuns pînă departe de hotarele ţării din nordica Finlandă, pînă în îndepărtata Chină. Cele mai reprezentative lucrări ale maestrului: „Mitrea Cocor", „Nicoară Potcoavă", „Baltagul", „Bordeenii", „Neamul Şoimăreştilor", „Hanu Ancuţei" au fost traduse în numeroase limbi. In U.R.S.S., operele lui Mihail Sadoveanu au apărut pînă acum în 30 de ediţii într-un tiraj de peste 1.500.000 de exemplare.

(Agerpres)

În cinstea Congresului partidului

Îşi sporesc angajamentele

Oamenii muncii de pe ogoarele Regiunii Autonome Maghiare şi-au luat însemnate angajamente în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a celui de al 2-lea Congres al partidului pentru terminarea grabnică a lucrărilor agricole de toamnă şi realizarea înainte de termen a planului de colectări.

Chemînd la întrecere pe toţi mecanizatorii din staţiunile de maşini şi tractoare, mecanizatorii de la S.M.T.-Reghin s-au angajat să depăşească pînă la 7 Noiembrie planul anual de producţie cu 12 la sută, să ajute gospodăriile colective şi întovărăşirile la lucrările pentru repartizarea veniturilor, la însilozarea furajelor, iar în două gospodării colective să ajute la mecanizarea lucrărilor de transport al furajelor şi gunoiului de grajd. De asemenea, mecanizatorii s-au angajat să desfăşoare o susţinută muncă politică în rîndul ţăranilor muncitori pentru a le arăta foloasele lucrării pămîntului în comun.

Pentru realizarea la timp şi în bune condiţii agrotehnice a lucrărilor agricole de toamnă şi îndeplinirea integrală a planului de colectări, colectiviştii din satele Foi, Nicoleşti, Ciba şi Crăciuneşti au chemat la întrecere socialistă toate gospodăriile agricole colective din regiune pentru executarea pînă la 15 noiembrie a arăturilor adînci de toamnă în vederea însămînţărilor de primăvară, îndeplinirea pînă la 5 noiembrie a planului de colectări la produse vegetale şi animale, însilozarea a cel puţin 4.000 kg. de nutreţ pentru fiecare vacă furajată, terminarea construcţiilor planificate pînă la 1 decembrie etc.

De asemenea, ţăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Bălăuşeri, Fîntînele şi Chendu Mare, au chemat la întrecere patriotică pe ţăranii muncitori din comunele şi satele regiunii pentru executarea pînă la 20 noiembrie a arăturilor adînci de toamnă, realizarea pînă la 10 noiembrie a planului de colectare la porumb şi pînă la 20 noiembrie a planului de colectare la produse animale, mobilizarea tuturor ţăranilor muncitori pentru executarea lucrărilor necesare obţinerii unei producţii sporite în anul viitor etc.

Au terminat însămînţările

VIRTOAPE. — (De la corespondentul nostru). La începutul campaniei agricole de toamnă, organizaţia de bază U.T.M din comuna Săceni a chemat la întrecere toate organizaţiile de bază U.T.M. din cadrul raionului Vîrtoape. Obiectivul propus era: terminarea însămînţărilor de toamnă în cît mai scurt timp şi în bune condiţiuni agrotehnice.

Chemarea organizaţiei de bază U.T.M din Săceni a avut un răsunet puternic în rîndurile tineretului din raion. In adunările generale, utemiştii din multe comune din raion s-au angajat, ca în cinstea Congresului partidului, să nu precupeţească nici un efort pentru reuşita campaniei şi să mobilizeze întreg tineretul să-şi însămînţeze ogoarele cît mai degrabă.

Şi utemiştii din raionul Vîrtoape s-au ţinut de cuvînt. La 22 octombrie, în comuna Săceni au fost terminate însămînţările. Rezultate bune au dobîndit şi organizaţiile de bază U.T.M. din comunele Licurici, Ciolăneşti şi altele care, de asemenea, au terminat însămînţările înainte de termen. Pe data de 29 octombrie raionul Vîrtoape a terminat însămînţările de toamnă pe întreaga suprafaţă planificată.

În schimbul de onoare

IAŞI (de la corespondentul nostru). — În ziua de 1 noiembrie cele trei schimburi de la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie" din Roman au lucrat în schimburi de onoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie. În cadrul acestor schimburi de onoare, planul de tăiere a sfeclei pe întreaga fabrică a fost realizat în proporţie de 116,4 la sută iar planul de producţie a zahărului a fost realizat în proporţie de 113,3 la sută.

În cadrul schimbului s-au evidenţiat numeroşi utemişti. Astfel, utemistele Ciobanu Maria şi Ciobanu Lucreţia, au depăşit norma cu 32,9 la sută şi 31,8 la sută. De asemenea utemiştii Sapira Izu, Iacob Mircea lăcătuşi, au depăşit norma cu 25 la sută.

Perspectiva muncii în viitorul an

Dezbaterea cifrelor de control ale planului pe 1956 la uzinele „Mao Ţze-dun"

In aceste zile pe porţile uzinelor „Mao Ţze-dun", ies în coloane, noi autobuse, alături de autocisterne şi autosanitare moderne. In afară de poduri rulante, agregate pentru industria siderurgică şi alte produse necesare dezvoltării economiei noastre naţionale, colectivul uzinei fabrică astăzi cazane de aburi pentru presiuni înalte, care sînt foarte apreciate peste hotare.

După ce şi-au îndeplinit sarcinile din planul cincinal, ca şi sarcinile globale din planul de stat pe anul acesta, muncitorii şi tehnicienii de la uzinele „Mao Ţze-dun" dau un nou avînt întrecerii socialiste, luptînd pentru depăşirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a celui de al II-lea Congres al P.M.R. Ieri, miercuri, în cadrul schimbului de onoare, numeroşi tineri s-au situat în primele rînduri. Numai dintre strungari, Nicolae Paşaliu şi-a depăşit norma cu 400 la sută, iar Andrei Ţuţuianu cu 137 la sută.

In acelaşi timp, luînd ca bază realizările obţinute în domeniul producţiei, ridicării productivităţii muncii şi reducerii preţului de cost, colectivul întreprinderii dezbate în această perioadă sarcini mai mari — cifrele de control ale planului pe 1956, primul an al viitorului cincinal.

In vederea participării întregului colectiv la discutarea felului cum pot fi realizate şi depăşite sarcinile reieşite din cifrele de control, direcţiunea întreprinderii, sub îndrumarea organizaţiei de partid, a pregătit dezbaterea acestora începînd de la locul de muncă — mai întîi în cadrul grupelor sindicale, apoi pe secţii, şi însfîrşit, în cadrul adunării generale pe întreprindere, care urmează să aibă loc.

Pentru antrenarea tineretului la dezbaterea cifrelor de control, încă săptămîna trecută, la o şedinţă organizată de către comitetul de partid, au fost invitaţi şi membrii comitetului U.T.M. al uzinei împreună cu secretarii organizaţiilor U.T.M. de secţii.

Mergînd de aici în ateliere, mai mulţi activişti utemişti au stat de vorbă cu tovarăşii lor de muncă. În secţia sculărie, tov. Andreica, membru în comitetul U.T.M., a participat la prezentarea cifrelor de control, după care membrii colectivului secţiei au fost solicitaţi să le studieze cîteva zile, pentru a-şi pregăti cît mai temeinic propunerile. Tov. Bîcă Ion, secretar al unui birou de organizaţie U.T.M. pe un schimb în sectorul mecanic, a vorbit şi el, atît cu membrii biroului U.T.M. respectiv cît şi cu alţi tineri.

Ca urmare, în numeroase grupe sindicale, tinerii au venit cu sugestii importante în legătură cu posibilitatea de a depăşi cifrele de control stabilite şi, mai ales, cu propuneri tehnico-organizatorice interesante. Astfel, în grupa nr. 10 din sectorul mecanic, tov. Pascu Petre, utemist, a arătat că, pentru a se îndeplini sarcinile sporite de viitor e necesar să se pună la punct utilajul macaralelor de montaj, şi totodată să se instaleze un polizor, o maşină de găurit şi un banc de lucru, în secţia în care lucrează, pentru a reduce astfel timpii morţi pe care în prezent muncitorii îi pierd prin alte secţii. In grupa nr. 2 de la acelaşi sector, utemistul Iordache Alexandru, responsabilul grupei sindicale, a arătat necesitatea de a se aduce o serie de cuţite, chernere pe rulmenţi şi altele necesare producţiei. De asemenea, văzînd proiectul de defalcare a planului pe anul viitor, el a propus ca lucrul pe diferite sortimente să se împartă astfel, încît în fiecare lună muncitorii să aibă posibilitatea să lucreze piese în serie. Pe această bază, tov. Iordache şi-a luat angajamentul să-şi depăşească sarcinile de plan cu cel puţin 10 la sută.

Dar, din păcate, nu în toată întreprinderea organizaţiile sindicale şi cele U.T.M. de secţii au luat măsuri pentru a populariza în rîndul muncitorilor prevederile cifrelor de control ale planului pe anul viitor. Astfel, la cazangerie, tov. Emil Fîntîneru, secretarul organizaţiei U.T.M de secţie, de altfel unul din cei mai buni fruntaşi în producţie ai întreprinderii, nu s-a interesat să cunoască nici măcar el însuşi prevederile planului pe anul viitor, şi deci, bineînţeles, nu le-a putut comunica nici altora. De aceea, la şedinţa grupelor sindicale de aici conduse de tovarăşii Ibrahim Alexandru şi Sandu Ion, participanţii au fost puşi în situaţia să afle abia pe loc cifrele de control, nedefalcate la nivelul sarcinilor pe echipă şi muncitor.

Posibilităţi mari stăteau în faţa comitetului U.T.M. al uzinelor „Mao Ţze-dun" pentru a însufleţi întreg tineretul de aici de conştiinţa răspunderii sale în definitivarea cifrelor de control ale planului întreprinderii pe anul viitor. Membrii birourilor U.T.M., agitatorii utemişti, tinerii ingineri şi tehnicieni, ar fi putut pretutindeni discuta cu căldură, de la om la om, cu tinerii, arătîndu-le perspectivele concrete care se deschid în faţa fiecărei secţii, prezentîndu-le tabloul muncii lor în perspectivă şi cerîndu-le să se gîndească totodată cu cît se poate depăşi cifra de control, şi cum, prin ce măsuri tehnico-organizatorice.

Comitetul U.T.M. al uzinei are încă timp să antreneze pe fruntaşii în producţie pentru a-şi da în mod activ contribuţia în cadrul adunării generale care va avea loc curînd. In acelaşi timp, comitetele U.T.M. din celelalte întreprinderi, unde dezbaterea cifrelor de control pe anul 1956 abia începe, au în faţă o experienţă care le poate fi folositoare de la început.

F. CERBU

Raioane fruntaşe

In ultima perioadă, în regiunea Craiova, ritmul însămînţărilor de toamnă se intensifică de la o zi la alta.

In raionul Segarcea, de pildă, au fost obţinute realizări de seamă în această privinţă. Munca politică de masă a fost bine organizată, pe comune, iar în cadrul comunelor — pe circumscripţii electorale. Comuniştii, utemiştii şi agitatorii n-au contenit nici o clipă munca de lămurire printre ţăranii muncitori, îndemnîndu-i să însămînţeze cît mai de grabă. Acum, pe ogoarele ţăranilor muncitori din comunele Bîrca, Cerăt şi altele, unde s-a însămînţat încă din primele zile ale lunii octombrie, grîul este mare şi frumos.

In ziua de 30 octombrie, în întreg raionul au fost terminate însămînţările de toamnă. Tot în aceeaşi zi s-au însămînţat ultimele hectare şi în raioanele Băileşti, Strehaia şi Pleniţa. Fruntaşi în bătălia însămînţărilor au fost, pretutindeni, colectiviştii şi întovărăşiţii care, ascultînd îndrumările tehnicienilor, au folosit cu chibzuinţă timpul prielnic de lucru, executînd însămînţările în timpul optim.

Corespondent
TEOFIL SILVE

Detaşamentul micilor gospodari

PLOEŞTI. — (De la corespondentul nostru).

Lucrurile s-au petrecut la Şcoala elementară din Satul Nou, comuna Poşta-Cîlnău, unde este învăţătoare tînăra Damache Maria.

Seara coborîse peste sat. Odată cu ea se încheiase şi programul unei zile de cursuri. De obicei tînăra învăţătoare îşi găseşte întotdeauna timp ca, după terminarea programului şcolar, să discute cu pionierii şi elevii.

Discuţia ce şi-o programase pentru această zi era cu totul nouă faţă de cele obişnuite de la începutul anului şcolar. Invăţătoarea Damache citise în „Scînteia tineretului" despre fapta pionierilor din Şcoala de 7 ani din comuna Belobreşca, raionul Moldova Nouă. Fapta celor din Belobreşca le-a făcut-o cunoscută, chiar în acea seară, pionierilor şi şcolarilor din clasele I-IV, de care răspunde ea. Din sală pionierii Stanciu Ion, Berechet Tincuţa şi Ciriţă Dumitru au arătat că pot şi ei să contribuie la culesul porumbului. Angajamentul celor trei pionieri de a efectua 100 ore de muncă voluntară la recoltatul porumbului a fost susţinut de majoritatea pionierilor din această şcoală.

In dimineaţa zilei următoare în curtea şcolii veniseră 19 pionieri şi elevi. Alături de cei trei pionieri puteau fi văzuţi pionierii Dragomir Vasile, Simion Mihai, Dragomir Florica, elevii Negoiţă Gheorghe, Potîrniche Ana, Frîncu Smaranda şi mulţi alţi pionieri şi elevi. Detaşamentul micilor gospodari — format din 19 elevi şi pionieri — alături de învăţătoarea lor, s-a îndreptat spre tarlaua de 16 hectare cu porumb ce aparţine spitalului. Chiar din prima zi, micii gospodari au obţinut rezultate bune. Seara au aflat că producţia de porumb de pe această tarla va fi de circa 2.000 kg. boabe la hectar. S-au bucurat tare mult de obţinerea acestei recolte, la stringerea căreia au contribuit şi ei. Munca plină de avînt a pionierilor şi elevilor de la Şcoala elementară din Satul Nou a fost consemnată de tînăra învăţătoare Maria Damache în jurnalul şcolii, cu menţiunea „realizat în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a celui de al II-lea Congres al partidului nostru drag".

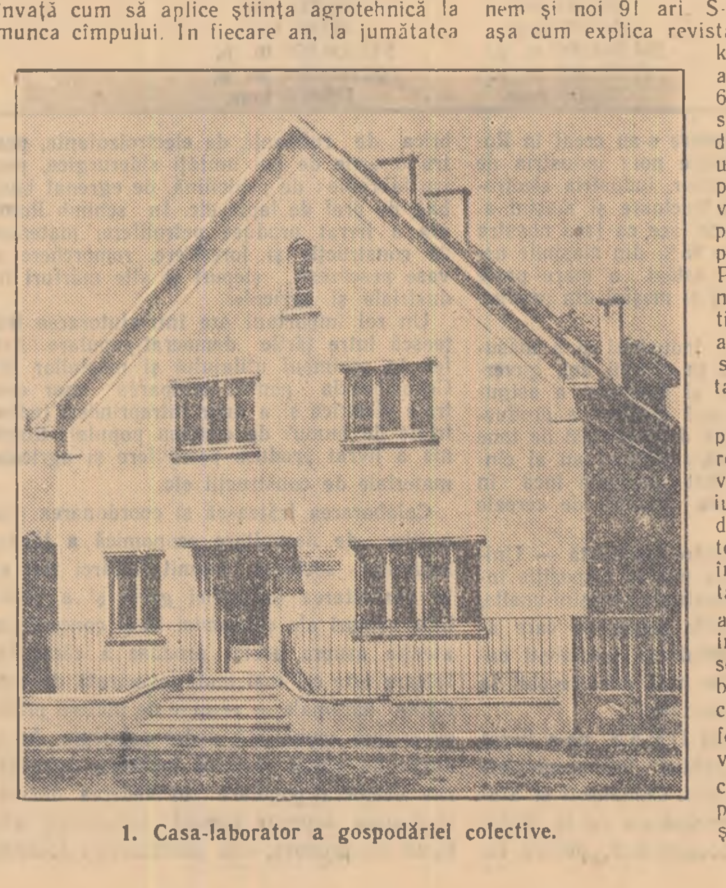
„UNIVERSITATEA" DIN LENAUHEIM

Casa laborator a devenit o „universitate agro-tehnică" a colectiviştilor din Lenauheim, un propagandist bine instruit al experienţei colhoznicilor sovietici.

Am vizitat-o împreună cu inginerul agronom al gospodăriei, tovarăşul Andrei Sitaru. La parter, două săli sînt destinate expoziţiei produselor agricole obţinute în gospodărie. Am urcat scările, la etaj. O sală mai mică cu o sută-două de volume de specialitate, un microscop, un aparat de proiecţie, mai multe diafilme. Aceasta e camera de studiu şi cercetări. Alături, o sală mai mare, cu mese şi scaune. De la pupitrul acestei săli, însă din 1953 „studenţii", cei 24 de colectivişti înscrişi la cursul trienal, învaţă cum să aplice ştiinţa agrotehnică la munca cîmpului. In fiecare an, la jumătatea lunii noiembrie, cei 24 de colectivişti îşi ocupă locul în sala de predare şi începe munca de studiu, de practică, de cercetări.

Inginerul agronom Andrei Sitaru mi-a vorbit mai multe ore în şir despre aplicarea agrotehnicii sovietice:

„Stam odată în „casă" — povestea el — şi, din obişnuinţă, am început să răsfoiesc paginile unei reviste sovietice — „Sod i ogorod" — (grădina şi livada). Acolo am găsit o notiţă despre cultivarea verzii fără irigare, udată numai de ploi. Drept să-ţi spun, am rămas uluit. Am tradus notiţa preşedintelui gospodăriei colective şi brigadierului legumicol. Cu întreg consiliul de conducere al gospodăriei am hotărît să punem şi noi 91 ari. S-au dat îngrăşăminte aşa cum explica revista la un hectar — 90 kg. superfosfat, 80 kg. azotat de amoniu, 60 kg sare potasică şi s-a prăşit o singură dată. Rezultatele ne-au uimit. Am recoltat de pe 91 ari 37.157 kg varză. Valorificîndu-o prin cooperativă, am primit peste 22.000 lei. Pentru anul viitor ne-am propus să cultivăm varză, după aceeaşi metodă, pe o suprafaţă de 2 hectare.

1. Casa-laborator a gospodăriei colective.

De ani de zile — povesteşte în continuare inginerul — cultivăm în gospodărie soiul de fasole „ouşoară de Dobrogea", rezistentă la solul nostru, însă cu o productivitate mică. Acum trei ani noi am primit din import un soi de fasole numit „cea mai bună dintre toate". Această fasole este de foarte mare productivitate însă are două cusururi: Unul — păstaia se sfărîmă uşor şi al doilea — bobul are nişte pete negre care lasă urme în mîncare. Am cultivat şi acest soi şi din rod am împărţit colectiviştilor.

Intr-o zi vine la mine Vasile Gaşpar, un colectivist de-al nostru şi-mi spune:

— Tovarăşe inginer, ai mîncat fasole din asta nouă, fiartă? E foarte gustoasă. Singurul bai e că lasă pete în mîncare.

Auzind acestea, ne-am gîndit să încrucişăm cele două soiuri. In lotul experimental al casei-laborator am semănat cîte două cuiburi de „ouşoară de Dobrogea" şi de „cea mai bună dintre toate". Cu polenul de la fasolea noastră băştinaşă, am polenizat pe „cea mai bună dintre toate". Şi ea a prins din caracterele „ouşoarei de Dobrogea" — păstaia este rezistentă, iar pata care înnegrea mîncarea a dispărut.

Bogăţia de păstăi cu bobul mare la fiecare tufă şi-a păstrat-o. Cu sămînţa obţinută am semănat în al doilea an 180 de tufe. Noile caractere dobîndite şi le-a păstrat intacte. Am căpătat acum 3—4 kg. din această fasole hibridă pe care o vom da la I.C.A.R. Lovrin pentru a face un lot comparativ şi a da un nou soi de fasole.

Colectiviştii au cerut ca noul soi de fasole să poarte numele gospodăriei noastre. Noi îi şi spunem încă de acum fasole „Victoria-Lenauheim".

★

Inginerul agronom Sitaru a scos dintr-un sertar mai multe fotografii pe care mi le-a pus în faţă

— Uite, astea prezintă unele rezultate pe care le-am obţinut la arături după exemplul colhoznicului savant Terenti Malţev, arături la 45—50 cm. cu plug fără cormană. Din cele 35 hectare lucrate după sistemul lui Malţev — şi-a continuat el firul povestirii — 10 le-am avut cu cînepă şi unul cu sfeclă de zahăr. Sfecla de zahăr ne-a dat aproape 40 000 kg la hectar. Are căpăţina mare şi se smulge uşor din pămînt.

2. Frumoasă sfeclă de zahăr! Semănată în arătură Malţev, a dat o recoltă de aproape 40.000 kg. la hectar.

Cealaltă fotografie pare să fie un colţ dintr-o pădure exotică, neumblată de piciorul omului. In realitate nu este altceva decît cînepa pe care noi am semănat-o în arătură Malţev, pe o suprafaţă de 10 hectare. Ea are o înălţime uimitoare: trei şi jumătate pînă la 4 metri. Cu toate că este înaltă, are firul mult mai subţire decît cea cultivată în ogor de toamnă. Cîteva cifre comparative cred că sînt interesante în această direcţie. La această cînepă am recoltat 5.880 kg. la hectar, adică cu 1280 kg. mai mult decît la cea semănată în ogor de toamnă.

Din aceste 5.880 kg., 4.000 au fost calitatea I, 1.000 calitatea a II-a şi 880 calitatea a III-a. Şi acestea spun multe despre avantajele pe care ni le oferă culturile în arături după sistemul lui Terenti Malţev.

Noi datorăm toate acestea colhoznicilor sovietici, oamenilor sovietici din experienţa cărora am început să învăţăm.

C. BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Arad

PAGINI de LUPTĂ

Acţiuni ale U. T. C.-ului în ilegalitate cu prilejul zilei de 7 Noiembrie

În ţara noastră, în anii grei ai regimului burghezo-moşieresc, ziua sărbătoririi Marelui Octombrie a fost pentru poporul muncitor, pentru tineretul nostru o zi de luptă împotriva sîngeroasei exploatări şi asupriri, o zi de manifestare puternică a hotărîrii celor ce muncesc de a-şi uni şi mai strîns rîndurile în jurul P.C.R.

În fiecare an, cu prilejul zilei de 7 Noiembrie, comuniştii şi utecîştii îşi intensificau munca de agitaţie politică. Prin diferite mijloace — organizarea de întruniri, răspîndirea de manifeste etc.,—ei aduceau la cunoştinţa maselor marile biruinţe ale popoarelor sovietice pe frontul construcţiei vieţii lor noi, chemau poporul, tineretul la luptă sub steagul roşu al revoluţiei.

Totodată însă, în preajma lui 7 Noiembrie, zeci de circulare şi telegrame porneau de la Ministerul Afacerilor Interne, de la Siguranţa Generală a Statului către poliţiştii şi jandarmii din toate colţurile ţării, pentru înăsprirea teroarei, pentru înăbuşirea sîngeroasă a oricăror încercări de manifestare ale maselor muncitoare. Înainte de 7 Noiembrie se făceau sute de arestări în toate colţurile ţării. Siguranţa, poliţia, jandarmeria se găseau într-o adevărată stare de alarmă.

Zadarnice au fost însă toate măsurile guvernelor reacţionare. Înfruntînd teroarea guvernanţilor, moşierilor, fabricanţilor, sau bastoanele poliţiştilor, vicleniile agenţilor de poliţie sau momelile social-democraţilor de dreapta, oamenii muncii îşi afirmau în aceste zile şi mai puternic voinţa de a păşi, oricît de grele ar fi jertfele, pe drumul deschis de Revoluţia din Octombrie.

La toate acţiunile iniţiate cu prilejul zilei de 7 Noiembrie de P.C.R. au participat din plin şi utecîştii.

În articolul de faţă vă vom reda cîteva episoade din luptele duse de utecîştii din ţara noastră, cu prilejul sărbătoririi unora din aniversările Revoluţiei din Octombrie în anii ilegalităţii.

...Anii 1929—1933. Burghezia şi moşierimea din Romînia se zbăteau în ghiarele crizei economice, căutînd să arunce toate greutăţile acesteia pe spinarea maselor largi ale celor ce muncesc şi, în acelaşi timp, să împingă poporul nostru în războiul tîlhăresc pe care imperialiştii îl pregăteau împotriva Uniunii Sovietice. Tinerii muncitori erau crunt exploataţi. Salariile scădeau, amenzile curgeau puhoi, preţurile şi impozitele sporeau, concedierile masive aruncau în stradă mii de tineri muncitori şi ucenici, lipsiţi de

Primul număr al gazetei „Tînărul ceferist" apărut la 7 Noiembrie 1930

orice posibilitate de a cîştiga o bucată de pîine. La toate acestea tineretul răspundea strîngîndu-şi şi mai hotărît rîndurile în jurul Uniunii Tineretului Comunist.

...7 Noiembrie 1930. În cinstea celei de a 13-a aniversări a Revoluţiei din Octombrie, utecîştii care lucrau la căile ferate scot un frumos număr festiv al gazetei „Tînărul ceferist". Articolele publicate în gazetă cheamă pe tinerii muncitori la luptă pentru satisfacerea revendicărilor lor. Înfruntînd teroarea, utecîştii, conduşi de partid, organizează în întreaga ţară demonstraţii, întruniri, popularizează în rîndurile tineretului invincibilele idei ale Revoluţiei din Octombrie.

Cu toată teroarea, în multe oraşe ale ţării, printre care Braşov, Ploeşti, Galaţi, Huşi, au loc puternice manifestări. Pretutindeni utecîştii, înfruntînd copoii poliţiei, difuzează manifeste. La Timişoara utecîştii vopsesc noaptea în roşu una din statuile din faţa Şcolii politehnice pe care scriu cu mîndrie: „Astăzi aceasta — mîine toată lumea va fi roşie"; pe toate străzile sînt răspîndite manifeste ale Partidului şi U.T.C.-ului, pe zidurile clădirilor şi pe trotuare se fac şablonări cu lozinci. Percheziţiile şi arestările făcute de Siguranţă, de patrulele jandarmilor nu pot opri însă lupta utecîştilor.

În ianuarie 1932 a avut loc cel de al V-lea Congres al P.C.R. — moment de cotitură în viaţa partidului nostru. De o importanţă deosebită pentru mişcarea revoluţionară de tineret din ţara noastră a fost Rezoluţia adoptată de Congresul al V-lea asupra muncii în rîndurile tineretului.

Îndeplinind sarcinile Congresului al V-lea al partidului, U.T.C. reuşeşte să ridice într-un timp scurt întreaga sa activitate pe o treaptă superioară. Acţiunile tineretului pentru revendicări economice, căpătau din ce în ce mai pronunţat un caracter politic de luptă împotriva burgheziei, a monarhiei şi a diversiunii naţionaliste.

U.T.C.-ul s-a preocupat de organizarea luptei tinerilor ţărani muncitori şi în special de aceea a argaţilor de pe pămînturile moşierilor, care duceau o luptă susţinută pentru revendicările lor. De asemenea, deosebit de însemnate au fost acţiunile în rîndurile ostaşilor. Utecîştii din cazărmi au luptat cu tărie împotriva regimului de teroare din armată, împotriva militarismului, împotriva educaţiei şovine şi războinice. În centrele universitare din ţară studenţii grupaţi în jurul membrilor de partid şi ai utecîştilor s-au ridicat împotriva fascizării universităţilor, pentru un învăţămînt democratic, pentru scăderea taxelor, pentru condiţii mai bune de studiu.

Cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a Revoluţiei, utecîştii desfăşoară o intensă activitate agitatorică. În multe oraşe au loc demonstraţii. La Arad tinerii demonstrează pe străzile oraşului trecînd pe strada Ştefan cel Mare îndreptîndu-se către primărie. La colţul străzii Cloşca un grup mare de poliţişti au atacat coloana demonstranţilor împrăştiindu-i cu forţa şi arestînd o mulţime de utecîşti. La Braşov, Oradea, Tg. Mureş, Sighet şi în alte oraşe din ţară utecîştii difuzează manifeste în limba romînă şi în limbile minorităţilor naţionale chemînd oamenii muncii la greve, la demonstraţii pentru pîine, pentru eliberarea deţinuţilor politici, pentru libertate, împotriva înarmărilor, pentru apărarea statului sovietic. La Turnu Severin utecîştii au agăţat pe copaci lozinci agitatorice, iar la Braşov, Tg. Mureş, Constanţa, Baia Mare, Satu Mare, Tulcea şi în multe alte oraşe se arborează steaguri roşii.

Cea de a 16-a aniversare a Revoluţiei găseşte U.T.C.-ul călit în focul luptelor muncitoreşti din februarie 1933.

În multe locuri utecîştii organizează adunări. În Capitală şi provincie sînt răspîndiţi fluturaşi cu lozinci ce chemau la luptă. La atelierele C.F.R. din gara Timişoara utecîştii arborează un steag roşu cu secera şi ciocanul.

...7 Noiembrie 1934. Utecîştii desfăşoară o intensă agitaţie în rîndurile tinerilor muncitori din Valea Prahovei care luptau cu curaj pentru revendicările lor. La Iaşi şi în multe alte oraşe ale ţării tinerii muncitori alături de întregul popor cer cu tărie eliberarea ceferiştilor închişi care au luat parte la greva de la „Griviţa". În manifestele partidului şi ale U.T.C. difuzate în rîndurile oamenilor muncii cu prilejul zilei de 7 Noiembrie 1934 se cerea încetarea fascizării ţării, încetarea pregătirilor pentru războiul antisovietic, stingerea procesului luptătorilor de la „Griviţa", eliberarea deţinuţilor politici, anularea tuturor legilor represive îndreptate contra muncitorilor. La Iaşi, Biroul comunist studenţesc al Universităţii cheamă studenţimea la luptă. *„Jos fascismul! Jos teroarea burgheză! Jos pregătirile pentru războiul antisovietic! Trăiască ziua de 7 Noiembrie! Trăiască U.R.S.S."* — cu asemenea lozinci se încheia un manifest publicat de Biroul Comunist Studenţesc la 7 Noiembrie 1934.

În anii următori lupta comuniştilor şi utecîştilor devine tot mai grea. Guvernele burgheziei şi moşierimii aservite intereselor capitaliştilor străini, înăspresc teroarea şi înteţesc cursa înarmărilor. Guvernele trădătoare pregăteau cu febrilitate transformarea ţării într-un cap de pod îndreptat împotriva statului muncitorilor şi ţăranilor de la Răsărit. Dar nimic nu poate opri lupta Partidului Comunist, lupta U.T.C.-ului pentru a deschide poporului muncitor al ţării noastre drumul spre un viitor mai luminos.

La 7 Noiembrie 1940 Partidul şi U.T.C.-ul organizează o serie de acţiuni în Capitală. O demonstraţie mare a avut loc în Piaţa Obor (Bucureşti) în cadrul căreia, alături de comunişti, tineretul a protestat cu tărie împotriva pregătirilor de război şi cerea o politică de pace cu U.R.S.S. Demonstraţia a dus la o ciocnire cu poliţia şi cu bandele legionare. În aprecierea Comitetului de Partid local asupra acţiunilor desfăşurate cu acest prilej se arată: *„Munca partidului şi U.T.C.-ului în timpul campaniei de 7 Noiembrie (1940 N.R.) care s-a soldat cu lupta deschisă cu bandele legionare poliţiste la Obor, a făcut ca influenţa Partidului să crească în mase. Partidul şi U.T.C.-ul prin această luptă a reuşit să arate că este adevăratul conducător al maselor în lupta pentru doborîrea guvernului".*

1941. Romînia a fost tîrîtă în războiul criminal antisovietic. Totodată, în ţară se intensifică şi mai mult teroarea împotriva oamenilor muncii. Dar arestarea şi schingiuirea comuniştilor, utecîştilor de către zbirii gestapoului şi ai siguranţei antonesciene nu pot opri lupta oamenilor muncii. Utecîştii sărbătoresc ziua de 7 Noiembrie chemînd poporul la luptă. În noaptea de 6 spre 7 Noiembrie 1941 pe multe case din întreaga ţară utecîştii scriu cu litere mari cuvîntul „PACE" care exprima dorinţa fierbinte a poporului nostru. Cu acelaşi prilej Comitetul Central al U.T.C. publică un manifest răspîndit în întreaga ţară.

Utecîştii au participat sub conducerea partidului la lupta forţelor patriotice pen-

Facsimilul unui afiş scos de U.T.C. cu prilejul lui 7 Noiembrie 1932

tru scoaterea ţării din mîrşavul război antisovietic, pentru întoarcerea armelor împotriva cotropitorilor hitlerişti. Însufleţiţi de pilda eroică a comuniştilor, de măreaţa învăţătură marxist-leninistă, păstrînd nestinsă flacăra încrederii în victoria clasei muncitoare, utecîştii s-au dovedit a fi, prin întreaga lor activitate în anii ilegalităţii demni de încrederea pe care le-a acordat-o partidul.

Anii au trecut... Luminoasa zi de 23 August 1944 s-a arătat la orizont. 7 Noiembrie 1944, cea de-a 27-a aniversare a marelui Octombrie, primul 7 Noiembrie liber, în Romînia a fost sărbătorit sub soarele luminos al încrederii în zorii unei vieţi noi.

În aceste zile cînd ne pregătim să sărbătorim cea de a 38-a aniversare a victoriei Marelui Octombrie — deschizătorul unei ere noi în istoria omenirii, eroica activitate a utecîştilor în anii crudei orînduiri burghezo-moşiereşti, constituie pentru tineretul ţării noastre un puternic imbold în lupta pentru a dărui patriei iubite întregul elan, întreaga tinereţe în lupta pentru construirea socialismului, pentru făurirea idealurilor Marelui Octombrie Roşu.

I. BORKOVI
I. SAVA

Două norme într-un schimb

Întrecerea oţelarilor de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin

Pornisem spre uzina de tractoare unde aveam să stau de vorbă cu tînărul oţelar Balint Francisc, pe care nu-l cunoşteam încă personal. De mai multe ori citisem în ziare despre el. Îi văzusem chiar şi fotografia, publicată nu de mult. Dar ce folos! Avea o figură obişnuită, cu trăsături comune şi de aceea îl asemuiam adesea cu diferiţi oameni care mergeau spre uzină.

Tot învîrtindu-mă prin oţelărie în căutarea eroului meu, am întîlnit acolo un om scund, destul de puţintel la trup. Am vrut să-l întreb de Balint Francisc dar m-am lăsat păgubaş. M-am învîrtit eu pe acolo mult timp, pînă cînd, în sfîrşit un muncitor mi-a arătat în biroul de la secţia topire pe cel mult căutat de scriitori şi ziarişti. Pasă-mi-te, era chiar omul de adineauri.

I-am spus pentru ce venisem la el. M-a rugat să-l aştept pînă termină de scris. Nu mi-a fost greu să-mi dau seama că aduna tonele de oţel topit în timpul nopţii de cei din schimbul său. Aflasem dinainte că depăşise planul cu 75 la sută. El ştia să socotească tot aşa de bine după cum ştia să şi muncească. Totuşi, era nemulţumit de această depăşire. Era nemulţumit pentru că altădată schimbul său a dat mai mult şi pentru că, după doi ani de cînd e maistru, se vedea pentru prima oară întrecut de bunul său prieten Zoltan Derzi, maistru în alt schimb. Schimbul lui Balint să fie întrecut?

— Ne pare bine că l-a întrecut Derzi, spunea tovarăşul Ilie Micu, şeful sectorului. Înseamnă că în sectorul nostru a mai crescut un fruntaş. Dar eu totuşi cred că Balint îl va întrece.

— De ce tovarăşe Micu?

— Pentru că Balint are mai multă experienţă, îşi organizează mai bine munca.

Rămas singur, Balint cerceta adesea graficul, aduna în registre, de teamă să nu se fi strecurat vreo greşeală.

Nu se aşteptase să fie întrecut.

Şi totuşi fusese pentru prima oară întrecut de schimbul lui Derzi. Aparent nu cu mult: cîteva procente. Dar aceste cîteva procente în plus se obţin greu, la fel de greu ca şi puţinul — centimetrul sau zecimea de secundă — care împlineşte performanţa unui recordman. De altfel în ultimul timp întrecerea se desfăşurase foarte strîns, cu o diferenţă mică între schimburi, dar cu Balint mereu în frunte. De data aceasta Derzi izbutise să obţină numărul de procente necesare pentru acoperirea şi depăşirea acestei diferenţe.

„Dacă e mai bun, cinste lui! Mă bucur pentru el!" — spuse Balint ca pentru sine.

Balint zîmbi încurcat şi se scuză. Secretarul organizaţiei de bază mi l-a adus şi pe Derzi şi l-a aşezat pe scaun alături de Balint. Aveam în faţa mea doi fruntaşi şi un carnet de însemnări de care am uitat. Am uitat chiar şi de întrebările pregătite. Le pregătisem pentru Balint, nu şi pentru Derzi.

Amîndoi erau de doi ani aici. Plecaseră în armată apoi veniseră în uzină ca salahori, intrînd în aceeaşi zi pe poarta uzinei. Apoi, au lucrat împreună la acelaşi cuptor.

Mă uit la Balint care rîde vesel, povestindu-mi diferite întîmplări din munca sa.

Amîndoi îmi explică metoda lor de lucru, care constă în folosirea a numai doi oameni în loc de patru la fiecare cuptor şi în eliberarea celorlalţi oameni la operaţia mai grea, la formare. Îmi spun şi necazurile: că n-au atîtea forme pe cît oţel dau ei.

★

La cabinetul tehnic al uzinei se afla fotografia unei interesante inovaţii: cepul pentru turnarea oţelului lichid din oală în formă, fără pierdere de metal. Inovaţia, aplicată de mult timp în uzină, aduce mari economii. Ea a fost făcută de către oţelarul Francisc Balint şi tînărul inginer Tiberiu Vădănici. Prietenia în muncă între un tînăr muncitor şi un tînăr inginer cam de aceeaşi vîrstă nu este numai în muncă, ci şi în viaţă.

Aceşti doi oameni, muncitorul şi inginerul, au muncit împreună atît aici la uzină cît şi în satul lui Balint.

— E un maistru tînăr, dar capabil — îl descrie inginerul Tiberiu Vădănici, acum inginer şef la turnătoria de fontă a aceleiaşi uzine. Am lucrat împreună şi l-am cunoscut cum nu se poate mai bine. Era veşnic preocupat de a şti totul în legătură cu munca sa şi prindea foarte repede cunoştinţele tehnice. Căuta să înveţe pe rînd şi cu răbdare toate meseriile necesare în oţelărie, meseria de topitor, cea de electrician la cuptoare şi altele. E de necrezut cît de repede a crescut acest om. În cele din urmă, practic, a trebuit să învăţăm noi inginerii de la el. E modest şi e un bun prieten.

★

...M-am despărţit de Balint şi m-am dus cu Derzi, care era de schimb în sector.

— Nu mă las — îmi spune el.

Mi-am dat seama că deşi sînt cei mai buni prieteni, deşi la preluarea schimbului şi-au împărtăşit metodele bune folosite de fiecare în parte, între ei are loc o veche întrecere şi că după mult timp Derzi şi oamenii lui sînt acum pe locul de frunte al graficului. Văd asta şi după cum lucrează oţelarii din schimbul lui Derzi, cum rîd manevrînd repede rîngile, iar cuptoarele pînă atunci răsturnate, duduie ca-ntr-un infern. De cînd i-au întrecut pe cei ai maistrului Balint, oţelarii lui Derzi au prins parcă noi puteri. Astfel, tînărul prim-topitor Gheorghe Mareş a devenit un adevărat maestru în elaborarea şarjelor rapide. El şi cei de la cuptorul lui au redus timpul de elaborare a şarjelor la jumătate, prin repararea rapidă a cuptoarelor după şarje şi prin menţinerea temperaturii ridicate în cuptor. Mai erau două zile pînă la sfîrşitul lunii

★

Oricît ar părea de necrezut, dar Balint l-a întrecut iarăşi pe Derzi. A avut dreptate şeful sectorului. Întocmai ca un general pe cîmpul de bătălie, el a studiat bine „terenul" şi a cîştigat lupta. Pînă atunci, era sigur că nu poate fi întrecut. Odată însă ce Derzi s-a ridicat deasupra sa, şi-a adunat toate forţele pentru mai mult oţel. Şi într-un schimb a dat două norme. Cum? E greu de ghicit pentru cei care au dormit în noaptea cînd Balint, lîngă cuptoare pregătea sfîrşitul victorios al luptei pentru cele cîteva procente. Şi acest sfîrşit victorios nu putea veni decît numai dintr-o organizare şi mai minuţioasă a muncii schimbului, pentru folosirea minutelor şi chiar a secundelor, de către fiecare om. Acest sfîrşit victorios al luptei nu putea veni de asemenea fără realizarea unui regim optim de exploatare a cuptorului. Ca şi în primele zile după ce fusese întrecut de celălalt schimb, cerceta din oră în oră graficul său şi pe cel a lui Derzi, calcula, dădea dispoziţii noi menite să grăbească elaborarea şarjei. Oţelarii ştiau gîndurile şi frămîntările maistrului lor. Erau propriile lor gînduri, frămîntări şi năzuinţe; să ridice pe o treaptă şi mai înaltă întrecerea şi astfel să recîştige locul de frunte. Ştefan Puia, Gheorghe Cerchez, Martin Prõm şi alţi tineri crescuţi de Francisc Balint au muncit ca niciodată, luptînd pentru fiecare secundă, pentru fiecare grad Celsius, ca să recîştige locul de frunte. Şi l-au recîştigat.

ILIE CAMBIERU

AJUTOARE PENTRU COPII

În fiecare an se alocă însemnate fonduri pentru creşterea şi educarea copiilor, avîndu-se în special în vedere copiii orfani.

Recent, într-un cadru festiv, secţiunea de prevederi sociale a sfatului popular al oraşului Galaţi a înmînat unui număr de 47 copii, din plasament familial, diferite obiecte de îmbrăcăminte în valoare de aproape 35.000 lei. Astfel, copiii au primit rochiţe, cămăşi, pardesie, costumaşe, pantofi etc., precum şi un ajutor în bani în valoare de 13.499 lei.

Cu acest prilej, colectivul teatrului de păpuşi din Galaţi a prezentat piesa „Micul gîscănel", care a plăcut mult micilor spectatori.

Corespondent
ALEXANDRINA GOBJILĂ

Un „meci" pasionant

O batoză nu poate îndeplini funcţiunile unei mingi de fotbal, dar totuşi în comuna Costeşti din raionul Vaslui are loc de doi ani un meci pasionant în care o batoză formează obiectul şuturilor.

Un asemenea meci care durează de doi ani este ceva neobişnuit. Aceasta însă se pare că nu jenează pe niciunul dintre participanţi şi că toţi îşi păstrează condiţia fizică deşi au trecut de mult cele 90 de minute reglementare.

Scorul este încă nedecis. Pentru a satisface legitimele curiozităţi ale cititorilor vom face o scurtă relatare a meciului. Jocul cu mingea, (cu batoza), a început în 1952 cînd în faţa căminului cultural din comuna Costeşti, raionul Vaslui a fost părăsită o batoză. Sfatul popular al comunei s-a adresat S.M.T.-ului din Gura Idrici cerîndu-i să ridice batoza. Acesta a refuzat pe motiv că nu-i aparţine. Atunci, sfatul popular în căutarea stăpînului batozei a cerut întreprinderii „Vasile Roaită" din Vaslui să o ridice deoarece o inscripţie aflată pe batoză o indica drept proprietară. Dar nici întreprinderea „Vasile Roaită" nu s-a recunoscut proprietara batozei.

Şi meciul continuă. Dar pînă una-alta tot stînd în ploaie, ninsoare şi vînt, batoza a devenit un morman de fier ruginit.

Se pare că meciul se va termina pînă la urmă cu victoria... D.A.C.-ului.

PAULA OBERST

Continuăm să strîngem fier vechi

Tineretul din raionul Caransebeş a răspuns cu însufleţire la chemarea lansată de biroul comitetului regional U.T.M. Timişoara pentru strîngerea de cît mai mult fier vechi. În unele organizaţii de bază U.T.M., tinerii şi utemiştii au reuşit pînă acum să realizeze însemnate succese în această privinţă. Un exemplu semnificativ îl constituie şi organizaţia de bază U.T.M. de la Şcoala profesională din Oţelu Roşu. De la început acţiunea de strîngere a fierului vechi a pornit în mod organizat, cei 60 de tineri fiind repartizaţi în 5 grupe.

În acest fel ei au reuşit să adune, prin muncă voluntară, o cantitate de 108.900 kg. de fier vechi şi fontă care a şi fost predată uzinei. Din această cantitate oţelarii au turnat pînă acum un număr de 5 şarje rapide.

În acţiunea de strîngere a fierului vechi s-au remarcat o serie de tineri ca Sarcină Vasile, Partenic Petru şi alţii.

Şi tinerii de la I.F.I.L. Zăvoi au pornit cu însufleţire acţiunea de strîngere a fierului vechi. Cele 5 grupe formate din 41 de tineri au strîns prin muncă voluntară o cantitate de 4.500 kg. fier vechi. Paralel cu aceasta, ei au lucrat în mod voluntar şi la alte munci. Astfel ei au dat un însemnat aport la confecţionarea materialelor necesare construirii unui număr de 8 pătule.

Acţiunea de strîngere a fierului vechi continuă să se desfăşoare cu vie însufleţire pe întreg cuprinsul raionului.

Corespondent
N. PIRVU

INFORMAŢII

Miercuri dimineaţa, folcloristul german prof. dr. Paul Nado de la Universitatea din Leipzig, care ne vizitează ţara la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, a făcut o comunicare la Institutul de folclor despre cercetările de folclor din R. D. Germană şi R.F. Germană.

Au participat colectivul de cercetători ştiinţifici ai Institutului, reprezentanţi ai Institutului de istorie a artei al Academiei R.P.R. şi ai Muzeului Satului şi Muzeului de artă populară.

Au participat, de asemenea, Paul Donath, specialist muzical al Casei Centrale a creaţiei populare din Leipzig, şi poetul Jan Vladislav din R. Cehoslovacă care lucrează la traducerea în limba cehă a unei antologii de cîntece populare romîneşti.

Pe marginea comunicării, cei prezenţi au purtat discuţii.

★

În cadrul Acordului de colaborare tehnico-ştiinţifică dintre R.P.R. şi R. P. Bulgaria, marţi seara a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Sofia, dr. Sergiu Cărăuşu, directorul Staţiunii zoologice maritime Agigea, membru al comisiei de ihtiologie şi hidrobiologie de pe lîngă prezidiul Academiei R.P.R.

(Agerpres)

Colaborarea frăţească a ţărilor lagărului socialist — întruchipare a ideilor internaţionalismului proletar

GH. GHEORGHIU-DEJ
prim secretar al C. C. al Partidului Muncitoresc Romîn

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a stîrnit un uriaş avînt al luptei de eliberare a popoarelor a deschis o eră nouă în istoria omenirii. Astăzi, toată lumea vede că construirea socialismului a devenit cauza vie şi creatoare a sutelor de milioane de oameni ai muncii din multe ţări ale lumii. Lagărul democraţiei şi socialismului, cuprinzînd ţări cu o populaţie de peste 900 milioane oameni, este o măreaţă cucerire a popoarelor din aceste ţări şi a întregii mişcări mondiale de eliberare.

Odată cu formarea lagărului socialist a apărut în viaţa internaţională un nou tip de relaţii între state. Aceste relaţii de prietenie frăţească şi de încredere, bazate pe egalitate în drepturi, pe respectarea suveranităţii naţionale, pe colaborarea şi ajutorul reciproc sînt o întruchipare vie a internaţionalismului proletar.

Deşi se află pe diferite trepte ale construcţiei socialiste ţările lagărului socialist sînt strîns unite prin comunitatea intereselor lor fundamentale, prin identitatea scopului final şi a ideologiei, prin fidelitatea lor neclintită faţă de principiile internaţionalismului proletar.

Puterea crescîndă a ţărilor lagărului socialist, solidaritatea frăţească şi într-ajutorarea reciprocă statornicite între ele constituie izvorul invincibilităţii statelor socialiste, chezăşia că nici o forţă vrăjmaşă nu va reuşi să răpească popoarelor eliberate vreuna din măreţele lor cuceriri.

Credincios principiilor internaţionalismului proletar, Partidul Muncitoresc Romîn întăreşte permanent legăturile frăţeşti ale poporului romîn cu poporul sovietic, cu oamenii muncii din ţările democraţiei populare. Partidul nostru educă pe oamenii muncii din Romînia în spiritul ideologiei frăţiei între popoare şi dezvoltă la ei conştiinţa unităţii de nedespărţit a scopurilor şi sarcinilor întregului lagăr socialist, a intereselor oamenilor muncii din lumea întreagă în lupta lor comună pentru pace, libertate şi progres social.

În conştiinţa oamenilor muncii din Romînia, internaţionalismul proletar se îmbină, indisolubil, cu patriotismul înflăcărat, cu mîndria naţională pentru măreţele lor realizări în construirea noii societăţi. Dragostea fierbinte pentru patrie a poporului romîn, dorinţa de a o vedea tot mai puternică şi înfloritoare, coincid cu sentimentele sale profund internaţionaliste.

Baza unităţii ideologice a ţărilor lagărului socialist o constituie marea învăţătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Opera de construcţie socialistă în ţările democrat-populare se caracterizează, pe de o parte prin existenţa unor trăsături comune în ceea ce este esenţial şi fundamental în legile dezvoltării social-politice, iar pe de altă parte printr-o anumită originalitate în procedeele, formele, metodele concrete, precum şi în ritmul transformărilor socialiste în funcţie de particularităţile istorice şi naţionale ale fiecăreia dintre ţări.

Partidul nostru ca şi celelalte partide comuniste şi muncitoreşti din ţările democrat-populare aplică neabătut principiile marxist-leniniste a căror valabilitate este universală, văzînd în aceasta garanţia construirii victorioase a socialismului. Partidul nostru adoptă la rezolvarea problemelor concrete acele forme şi metode care corespund cel mai bine particularităţilor istorice şi naţionale ale ţării noastre.

Exemplul însufleţitor pentru noi este marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice, care de peste o jumătate de secol ţine sus drapelul marxism-leninismului, apără cu toată intransigenţa puritatea teoriei ştiinţifice revoluţionare, situîndu-se în toate împrejurările pe poziţiile marxismului creator.

★

Colaborarea frăţească a ţărilor lagărului socialist este un factor de o deosebită însemnătate în lupta oamenilor muncii din ţările democrat-populare pentru construirea bazelor socialismului.

Datorită sprijinului Uniunii Sovietice şi relaţiilor de într-ajutorare cu ţările democrat-populare, Romînia — în trecut ţară agrară înapoiată, frînată în dezvoltarea ei de faptul că se afla în situaţia de semi-colonie, a început în anii puterii populare să-şi dezvolte economia în ritm vertiginos. Despre aceasta vorbeşte în mod elocvent următorul tablou comparativ al creşterii producţiei într-o serie de ramuri ale economiei naţionale: :

	1938	1955 (preliminat)
ţiţei	6.600.000 tone.	10.500.000 tone.
cărbune	2.800.000 tone	6.300.000 tone
oţel.	284.000 tone.	785.000 tone
energie electrică.	1.100.000.000 kW. ore.	4.300.000.000 kW. ore.
gaz metan	300.000.000 m. c.	3.900.000.000 m.c.
carb. de sodiu.	28.900 tone.	83.000 tone.
fire bumbac.	16.500 tone.	46.000 tone.
ţesături bumbac.	104.000.000 m. p.	245.000.000 m. p.
ţesături lînă.	12.300.000 m. p.	31.000.000 m. p.
zahăr	95.000 tone.	132.000 tone.

În anii puterii populare s-au creat în Romînia ramuri industriale noi: industria de utilaj petrolifer şi miner, industria electrotehnică, industria de tractoare şi maşini agricole ş.a.m.d. ceea ce face ca ţara noastră care în trecut importa 95% din maşinile necesare, să-şi acopere astăzi o mare parte din necesarul în utilaj şi maşini din producţia proprie.

Pe baza dezvoltării industriei şi a măsurilor economice luate în ultimii ani, guvernul democrat-popular al Romîniei a asigurat totodată o puternică creştere a producţiei agricole. Producţia de 9.040.000 de tone cereale prevăzută pentru ultimul an al cincinalului (1955) a fost depăşită încă în 1954, iar anul acesta recolta de cereale este şi mai mare.

Faptul că marea putere socialistă — Uniunea Sovietică — ne-a pus la dispoziţie instalaţii complexe industriale, maşini-unelte, prefabricate şi materiile prime de care avem nevoie, ajutor tehnic şi specialişti calificaţi, a contribuit în mod considerabil la dobîndirea acestor rezultate.

Numai în ultimii ani U.R.S.S. ne-a livrat instalaţii complexe pentru termocentralele de la Hunedoara, Ovidiu, Comăneşti şi Sîngeorgiu, pentru hidrocentrala de la Moroeni, pentru uzina cocsochimică, pentru fabrica de rulmenţi, de electroizolante, pentru o serie de noi unităţi siderurgice, pentru fabricile: de penicilină, de egrenat bumbac, de praf de lapte etc. În schimb Romînia a livrat produse petrolifere, materiale de construcţie şi forestiere, remorchere şi vase pescăreşti, şlepuri şi alte mărfuri industriale şi agricole.

Un rol important are într-ajutorarea frăţească între ţările democrat-populare. Astfel, în schimbul utilajului şi maşinilor din Cehoslovacia pentru echiparea unor centrale electrice şi a unor întreprinderi industriale de bunuri de consum popular, Romînia a livrat produse petrolifere şi agricole, materiale de construcţii etc.

Colaborarea frăţească şi coordonarea planurilor de dezvoltare economică a ţărilor lagărului socialist permit fiecărei ţări ca în dezvoltarea industriei grele şi a celorlalte ramuri ale economiei să-şi concentreze atenţia asupra acelor produse a căror fabricare este cel mai mult favorizată de condiţiile naţionale — resurse de materii prime experienţă acumulată, cadre calificate. Acordurile de ajutor reciproc încheiate între ţările democrat-populare în vederea dezvoltării unor anumite ramuri industriale sau tipuri de produse, dau posibilitatea folosirii raţionale a resurselor de materii prime, a posibilităţilor specifice ale industriei şi agriculturii lor.

În cadrul colaborării tehnico-ştiinţifice între ţările lagărului socialist, preocuparea pentru ridicarea maximă a nivelului tehnic al producţiei, prin sporirea ritmului progresului tehnic în toate ramurile industriei, se află în momentul de faţă pe primul plan.

În prezent, cînd ţările lagărului socialist trec la înfăptuirea unor noi planuri cincinale, nivelul producţiei industriale atins de ţările democrat-populare creează premizele pentru dezvoltarea colaborării economice în direcţia specializării şi totodată a cooperării între diferitele ramuri ale industriei acestor ţări.

Unul din cele mai remarcabile rezultate ale colaborării economice socialiste constă în aceea că ţările democrat-populare, întemeindu-se pe resursele interne şi pe ajutorul economic reciproc dintre ţările lagărului socialist şi în primul rînd, pe acela al Uniunii Sovietice, rezolvă cu succes problema complexă şi de cea mai mare importanţă pentru dezvoltarea lor economică — industrializarea.

Popoarele văd că în lagărul socialismului colaborarea între ţări, bazată pe egalitatea în drepturi, ajutor reciproc şi respectarea suveranităţii naţionale a devenit o premiză hotărîtoare a avîntului economic general, a întăririi independenţei acestor ţări. În acelaşi timp în lumea capitalistă relaţiile economice se caracterizează prin dominarea celui slab de către cel puternic, prin aservirea economică, amestecul în treburile interne şi încălcarea independenţei naţionale.

Prin înaltul exemplu de colaborare frăţească între ţări pe care-l dă lumii întregi, lagărul socialist exercită o uriaşă influenţă asupra mersului istoriei.

În relaţiile lor cu ţările capitaliste, ţările lagărului socialist se călăuzesc după indicaţia lui Lenin cu privire la posibilitatea coexistenţei paşnice între cele două sisteme. Ele văd în dezvoltarea unui comerţ larg internaţional şi a unor schimburi culturale active, unul din cele mai importante mijloace pentru slăbirea încordării internaţionale.

Popoarele aprobă şi sprijină politica de pace şi colaborare internaţională cu toate ţările, indiferent de orînduirea lor socială şi de stat, pe care o duc U.R.S.S., R. P. Chineză şi celelalte ţări ale lagărului socialist.

În ceea ce o priveşte, Republica Populară Romînă se călăuzeşte permanent de principiul coexistenţei paşnice, demonstrînd prin fapte dorinţa ei de a dezvolta legături multilaterale — economice, culturale, turistice, sportive — cu toate ţările, indiferent de orînduirea lor economică şi socială.

În 1955, Romînia a făcut comerţ cu 55 state, volumul schimburilor comerciale cu lumea capitalistă sporind în ultimii ani de $2^1/_2$ ori. Este de la sine înţeles că relaţiile pe care le promovează în prezent ţara noastră cu lumea capitalistă, se deosebesc în mod fundamental de relaţiile din trecut, cînd marile monopoluri occidentale o considerau ca o anexă agrară şi o sursă de materii prime şi prin exportul de capital, o aserveau din punct de vedere politic şi economic. Asemenea relaţii de inegalitate nu mai sînt posibile cu Romînia democrat-populară. Partidul şi guvernul nostru sînt gata să dezvolte relaţii cu orice ţară pe baza avantajului reciproc, a recunoaşterii egalităţii părţilor şi a neamestecului în treburile interne.

Ţinînd seama de activitatea acelor cercuri din occident care nu vor să se împace cu micşorarea încordării internaţionale, partidul nostru educă poporul în spiritul vigilenţei faţă de uneltirile forţelor agresive.

În lupta pentru pace şi progres social, interesele popoarelor lagărului socialist coincid cu interesele tuturor popoarelor lumii. Oamenii muncii de pretutindeni îşi dau seama cît de mult depind pacea şi progresul omenirii de existenţa şi tăria lagărului socialist, în avangarda căruia păşeşte Uniunea Sovietică. De aceea ei consideră atitudinea faţă de lagărul socialismului drept cel mai bun criteriu al internaţionalismului cu adevărat proletar.

Prietenia de nezdruncinat între ţările lagărului socialist, întărirea continuă a colaborării lor frăţeşti este o chezăşie pentru puternicul avînt al economiei şi culturii, pentru ridicarea bunăstării a popoarelor acestui lagăr, pentru noi succese în apărarea păcii şi securităţii popoarelor.

(Din ziarul „PRAVDA" Nr. 306/13.604).

Luna prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Legătura noastră cu cultura muzicală sovietică

A. Mendelsohn
compozitor
maestru emerit al artei din R.P.R.

An de an se adîncește prietenia între creatorii din țara noastră și cei din Uniunea Sovietică. Dacă căutăm să analizăm în ce constă această prietenie, care este conținutul ei și de ce ea reprezintă un factor de creștere pentru întreaga noastră activitate, vom găsi multe și variate aspecte. Aș vrea să scriu aici cîteva cuvinte despre propria mea evoluție în raport cu școala de viață și de artă pe care o constituie cultura muzicală rusă și sovietică.

Deși personal am învățat la școala germană și nutresc pentru muzica marilor compozitori germani și austriaci pînă la Gustav Mahler, o mare afinitate, contactul încă din anii uceniciei cu Mussorgski mi-a deschis perspective cu totul noi. A fost pentru mine o revelație tot atît de puternică ca și contactul timpuriu cu muzica lui Richard Wagner. Astăzi îmi dau seama că atmosfera de vrajă, de basm, pe care o transmitea muzica lui Wagner unui tînăr dornic să cunoască orizonturi largi, trebuia negreșit compensată, echilibrată de puternicul realism al genialului compozitor rus. Mussorgski nu este numai un mare artist. ci pentru generațiile de compozitori încă de la sfîrșitul veacului XIX, un mare, un foarte mare învățător. In concepția mea și a multor colegi ai mei, Mussorgski este într-un sens larg compozitor modern, un compozitor de tipul creatorilor veacului XX. Deși de la frămîntările care au dus la făurirea stilului mussorgskian — și prin stil nu înțeleg numai particularitățile exterioare ale muzicii lui Mussorgski — s-a scurs un veac plin de evenimente mari, un veac care a constituit scena unor prefaceri adînci în artă, muzica lui Mussorgski ne apare astăzi mai proaspătă ca oricînd. De la Mussorgski la Prokofiev, de la Gustav Mahler la Șostacovici, de la Rimski-Korsakov la Haciaturian și de la Haciaturian spre noua școală romînească duc fire directe, se înfiripă puternice legături, se disting drumurile noi care duc spre culmile cele mai înalte ale artei noastre.

Nu cred să fiu izolat în aceste păreri. Dar ele n-ar fi generatoare de orientare. n-ar fi rodnice, dacă nu am înțelege în adîncime și nu am acorda importanța hotărîtoare prefacerilor sociale și politice ce au schimbat și schimbă necontenit fața lumii. Generația noastră este generația marilor revoluții. Este generația înfăptuirii unor visuri care au legănat omenirea de mii de ani. In asemenea condiții nu se putea ca muzica, expresie a gîndirii umane, să nu capete o semnificație nouă, un conținut și forme de manifestare condiționate de realitățile într-o furtunoasă prefacere. Actualitatea lui Mussorgski capătă un sens nou, din ea se dezvoltă sub ochii noștri noi înfățișări ale fenomenului muzical. Și nu este întîmplător faptul că aceste noi înfățișări se dezvoltă în primul rînd acolo unde se construiește viitorul omenirii: în țara socialismului.

De aceea pentru mine și pentru mulți tovarăși de breaslă și de aspirații este limpede că observarea atentă a ceea ce se petrece în domeniul creației muzicale, în domeniul teoriei și în materie de estetică muzicală, în ansamblul școlii sovietice, constituie un aport de cea mai mare însemnătate la făurirea școlii muzicale contemporane romînești. Concepția leninistă despre funcția socială a creatorului, obiectivele noi ale creației, sfera largă de ascultători și caracterul educativ artistic pe care-l dobîndește muzica, îl pun pe compozitor în fața necesității de a da un scop înalt actului de creație, de a studia și a încerca în practica sa creatoare soluții noi. E vorba de a împleti o serie de elemente în aparență contradictorii. Este știut că în ultimii 50 de ani în deosebi, mijloacele de expresie muzicale s-au îmbogățit într-un ritm și într-o varietate nemaiîntîlnite în întreaga istorie a muzicii. A alege din noianul de combinații sonore posibile aceea care exprimă mai pregnant, mai simplu ideea, este în sine o treabă foarte grea. Ea presupune o cunoaștere multilaterală și prezența permanentă în memorie a acestor date, siguranță deplină în mînuirea mijloacelor tehnice. Pe lîngă aceasta, prezența și conturarea din ce în ce mai precisă a personalității creatorului este de o importanță covîrșitoare pentru cucerirea unui limbaj muzical proaspăt, nou și original. Dar mai presus de toate este vorba de conștiința, de simțul de răspundere al creatorului față de poporul său, față de cultura pe care trebuie s-o îmbogățească prin aportul său.

Iată în mare trei lucruri care dau întregii noastre vieți, întregii noastre activități de artiști-cetățeni, un sens nou. Pentru artistul modern, abdicarea de la unul din aceste trei principii de creștere este echivalentă cu renunțarea de a fi artist.

Cultura muzicală sovietică ne oferă, prin vasta activitate științifică ce se desfășoară în prezent, un material documentar organizat care cuprinde date din întreaga istorie a muzicii. Ne stă în față învățămîntul sovietic, marii interpreți, învingători în mai toate concursurile internaționale, dragostea omului sovietic pentru figurile cele mai mari ale muzicii universale și ruse. Cultura muzicală sovietică ne oferă pilde ale conturării unor personalități creatoare de o amploare și de o originalitate cu totul deosebită. Ne gîndim de pildă la profilul lui Aram Haciaturian, compozitor care a reușit să îmbine o puternică originalitate cu accentele folclorului din Armenia sovietică și care a transfigurat acest folclor prin prezența problemelor sociale noi, a prefacerilor din Armenia. Șostacovici este moștenitor al culturii ruse în ceea ce are ea mai esențial, mai adînc. El este deschizător de drumuri noi în simfonism, maestru al dezvoltării ideilor simfonice și creatorul unor tablouri mărețe ale epocii noastre în care un loc central îl ocupă frămîntările sufletești ale omului. Și, în sfîrșit, îl voi pomeni pe Prokofiev ca inovator al tehnicii instrumentale, compozitor de o pregnanță excepțională și care alături de Bartok și Enescu, poate fi socotit unul din cei mai geniali muzicieni moderni.

Cultura muzicală sovietică este rodul verificării în practică a celor mai înalte principii estetice, a principiilor estetice marxist-leniniste, în care vedem fundamentarea unei arte spre care converg aspirațiile de frumos și de bine ale omenirii eliberate.

In această Lună a Prieteniei Romîno-Sovietice ne îndreptăm gîndul spre prietenii noștri muzicieni sovietici pe care-i considerăm înaintași în lupta pentru o artă nouă și în același timp ne simțim solidari cu artiștii din lumea întreagă care pun mai presus de toate năzuințele spre pace ale popoarelor și își închină forțele luptei pentru o viață pașnică și fericită a omului simplu.

Ceva despre formarea tinerelor cadre de muzicieni sovietici

D. Bughici
absolvent al Conservatorului de Stat „Rimski-Korsakov" din Leningrad

Mi-a fost imposibil să răspund cererii ziarului și să scriu un articol despre viața muzicală a Uniunii Sovietice datorită multiplelor aspecte pe care ea le îmbracă. Cred că e interesant însă să mă opresc la cîteva lucruri ce țin de formarea tinerelor cadre de muzicieni sovietici pentru că, consider, aici se află unul din germenii care au făcut posibilă dezvoltarea și înflorirea acestei vieți.

Sînt foarte cunoscute succesele înregistrate de tinerii muzicieni sovietici la cele mai diferite concursuri naționale și internaționale. Participarea lor la aceste concursuri este întotdeauna o revelație salutată cu bucurie și entuziasm. Cu cîtă emoție ne amintim de vara anului 1953 cînd, cu ocazia concursurilor internaționale din cadrul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului, am avut ocazia să ascultăm o pleiadă de tineri artiști sovietici care ne-au cucerit prin arta lor, făcîndu-ne să trăim clipe de mare emoție sufletească. Amintesc doar pe tînăra de 18 ani, pianista Natașa Izbașeva, care prin muzicalitatea ei, prin simplitatea și puterea de înțelegere a pieselor interpretate, a reușit să ne convingă că ne aflăm în fața unei muziciene mature. Sau amintiți-vă de tînărul de 21 de ani, violonistul Boris Gutnicov, care datorită unei mari sensibilități artistice, tonului său cald și tehnicii perfecte, a făcut ca sala arhiplină să izbucnească în nesfîrșite ropote de aplauze.

Tineri violoniști ca Leonid Kogan și Mihail Vaiman, laureați ai Concursului internațional de la Bruxelles sînt astăzi muzicieni cu renume mondial. La fel se poate vorbi și de laureații concursurilor de la Paris: violonista Neli Școlnicova și pianistul Evgheni Malinin. Dar chiar acum, cu ocazia concertelor date în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice am avut ocazia să-l admirăm pe Igor Oistrach, un tînăr maestru al viorii.

La baza acestor succese stă în primul rînd marea grijă pe care Partidul Comunist, guvernul și poporul sovietic o acordă tineretului.

Cînd un copil de 7 ani manifestă aptitudini muzicale, el va fi primit — în urma unui examen — în școala de 10 ani unde își începe dezvoltarea multilaterală. Programa analitică a școlii, bine întocmită, permite o dezvoltare armonioasă a tînărului. Profesori excelenți se vor strădui a îndrepta pașii lui către instrumentul sau disciplina muzicală către care este atras mai mult și în care va putea da rezultate cît mai bune.

Mă refer la o asemenea școală pe care am cunoscut-o la Leningrad. Incă din primii ani de învățătură tînărul este obișnuit să apară pe scenă în cadrul concertelor organizate fie în sala de concerte a școlii, la Conservator, sau chiar la Filarmonica unde au loc de obicei concertele de fine de an. Astfel, de timpuriu, tînărul se obișnuiește să facă legătura cu publicul, începe să simtă acea emoție și răspundere a artistului în fața auditorului.

Un lucru care merită o atenție specială e faptul că o asemenea școală de 10 ani — ca cea de la Leningrad — funcționează pe lîngă Conservator. De aici se recrutează viitoarele cadre ale acestuia din urmă. Legătura strînsă dintre școală și Conservator e ilustrată de interesul pe care direcția și profesorii Conservatorului îl manifestă față de bunul mers al școlii. Imi amintesc cum odată, cînd un elev de la catedra de compoziție a școlii prezenta pentru profesorul său anumite dificultăți de pregătire, acesta i-a prezentat compozițiile în fața maeștrilor de la Conservator, primind de la ei un ajutor substanțial. De altfel mulți profesori ca Buze, de pian, sau Salmanov, de orchestrație, predau în ambele instituții.

Se poate spune deci că cei ce sînt primiți în conservatoarele sovietice au deja o pregătire muzicală serioasă. Aici se dezvoltă și se perfecționează pentru a deveni adevărați artiști.

In afara programului analitic, studenții Conservatorului participă cu mult interes la cercurile științifice, cercurile filozofice care funcționează pe lîngă catedra de marxism-leninism, sau la conferințele pe probleme de specialitate. De asemenea la diferite concursuri pentru interpretarea anumitor lucrări muzicale sau organizate pentru a concerta în cadrul Filarmonicii, pentru cele mai bune cîntece de masă, prelucrări de folclor, la recenziile unor spectacole, la lecțiile-concerte etc.

Trebuie subliniat că aceste concursuri ca și cele cu caracter internațional sînt întotdeauna popularizate în mijlocul studenților în așa fel încît pregătirea să poată fi făcută în mod minuțios și din vreme.

Un ajutor prețios în dezvoltarea tinerilor muzicieni îl constituie biblioteca muzicală extrem de bogată a Conservatorului și discoteca muzicală care cuprinde mii de imprimări și unde poți asculta orice lucrare vrei.

Studenților de la Facultatea de compoziție li se creează condiții de verificare a celor scrise prin concertele din cadrul Conservatorului cît și prin faptul că anual, în cadrul plenarelor de la Uniunea Compozitorilor, au loc concerte speciale cu lucrările studențești. Ne mai vorbind de examenele de stat unde lucrările de diplomă sînt interpretate de orchestrele Filarmonicii din Leningrad.

La fel se poate vorbi și de cei de la Facultatea de dirijorat cărora li se pune la dispoziție o orchestră de profesioniști pentru practica lor, iar dirijorilor de cor li se asigură practica în cadrul corului studențesc.

Dar atenția de care tineretul se bucură din partea partidului și guvernului sovietic îmbracă aspecte cu mult mai variate: bursele primite de toți studenții merituoși, trimiterea la case de odihnă și sanatorii, cluburile sportive etc., ajută la formarea unor cadre artistice apte din toate punctele de vedere.

N-am vorbit de loc aici despre programa analitică propriu-zisă a cursurilor care întruchipează cele mai minunate și mai moderne metode de predare a școlii sovietice, îmbinarea perfectă a teoriei cu practica, despre rolul profesorilor care sînt adevărați prieteni și sfătuitori ai studenților etc.

Dar chiar o prezentare schematică a unor fapte din viața de zi cu zi a tinerilor muzicieni sovietici ne poate ajuta să desprindem premizele care le asigură un nivel artistic atît de ridicat.

Pentru noi, tinerii din R.P.R. care am avut fericirea să studiem în U.R.S.S., contactul permanent cu școala, cu tineretul sovietic ne-a fost de mare folos, ne-a deschis perspective, ne-a dat elan și entuziasm în muncă, ne-a făcut să dorim cu ardoare, să luptăm pentru înfăptuirea viitorului nostru fericit.

La sărbătorirea maestrului Sadoveanu

„ȚI-ADUCI AMINTE, TEOFILE..."

Otilia Cazimir

Povestea mea ar trebui să înceapă așa cum încep toate poveștile, cu „a fost odată".

A fost odată, de mult, o fată prostuță. Făcea poezii, dar se sfia să-și mărturisească păcatul, mai ales că se temea de directoarea liceului, care nu le îngăduia fetelor să se țină de „prostii" — adică de literatură.

Dar într-o zi și-a luat inima în dinți și a trimis la o revistă care nu era de nasul ei, o poezioară iscălită cît din timiditate, cît de frica directoarei, cu trei steluțe. Induioșați, probabil, de gestul școlăriței anonime, directorul revistei, criticul Ibrăileanu, împreună cu cel mai mare povestitor al literaturii noastre moderne, Mihail Sadoveanu, au găsit cu cale s-o boteze: criticul i-a zis Cazimir, povestitorul — Otilia.

(Dați-mi voie să mărturisesc, după atîta amar de ani, că numele acesta, pe care totuși l-am purtat cu cinste, nu mi-a plăcut niciodată. N-am nimic comun cu eroinele legendelor germane, iar cea dintîi „Otilie" pe care am întîlnit-o în viață — fetița cu care am stat în bancă în clasa întîia primară — era proastă, grasă și buboasă... De drept, după bunicul dinspre tată, preotul Gavril Casian din Cotu-Vameșului, ar fi trebuit să mă cheme Alexandra Casian, cum am și iscălit uneori).

Astăzi, debutanta fără nume de atunci „ține minte de demult", cum spunea mama. Amintirile ei vin „din depărtări și din trecut", așa cum venea Cocostîrcul albastru... De aceea sînt și atît de dulci, dar și atît de triste.

★

Am înaintea mea o fotografie cu data de 5 iulie 1928 făcută de G. Topîrceanu, „la deal".

(La deal „însemna, pentru noi, via de la Copou a lui Mihail Sadoveanu.

— Mă duc la deal...).

In fund, cerul alburiu de peste dealurile Ciricului, cîțiva copaci și o plasă de volei.

La mijloc „conu Mihai", îmbrăcat în alb (jucase volei cu copiii) cu șapca în mînă, cu părul tinerește în vînt și cu acea destindere în ținută și în expresie pe care nu mulți au avut bucuria să i-o cunoască.

La stînga lui, G. Topîrceanu — citadin din cap pînă-n picioare, cochet ca totdeauna și, ca totdeauna, cu ochii foarte triști. Iar la dreapta, eu cea de atunci.

Noi trei — așa cum am fost de multe ori pînă în ziua cînd „tînărul prietin" al nostru ne-a părăsit.

Și din noi trei, cel mai tînăr era, fără îndoială Mihail Sadoveanu.

★

O zi cenușie de toamnă, pe dealurile de la Sîrca. Trei vînători și doi încurcă-lume.. Vînătorii erau Mihail Sadoveanu, G. Topîrceanu și Demostene Botez. Incurcă-lume, Miti Sadoveanu și cu mine.

Un popas, în vale, deasupra unui șervet așternut peste țepii grîului cosit, apoi vînătorii au plecat spre dealurile aspre, cu păpușoi în zdrențe. Miti s-a învîrtit puțin, grozav de preocupat, în jurul mașinii lui Demostene, apoi s-a furișat binișor pe urmele celorlalți.

Singură între gorgane, lîngă automobilul inert. Din cînd în cînd cîte o pușcă pocnea înfundat, „ca un dop", cum zicea G. Topîrceanu, sau și mai ușor, cu zgomotul mic și fără ecou pe care-l faci cînd pocnești din frunză.

De la o vreme s-a înserat, păpușoii de aur mucegăit au început să foșnească. Și mie a început să-mi fie frică de banditul Suhan, care hălăduia atunci pe locurile acelea și de tătarii îngropați sub gorgane. Dacă-i vine gust vreunuia să iasă de acolo, plin de țărînă și încărcat de iatagane, cu cal și cu nevastă cu tot, ca să se uite la „Skoda" lui Demostene?...

Intr-un tîrziu s-au întors tustrei, prin pîcla ușoară a înserării. De undeva s-a apropiat de ei și Miti. Mihail Sadoveanu nu i-a spus nimic. I-a aruncat doar o căutătură albastră și băiatul, roșu pînă-n vîrful urechilor, a rămas în urmă.

Ii văd și acum coborînd de pe gorgane, unul după altul, tustrei. Și dintre toți trei, cel mai sprinten era, fără îndoială. Mihail Sadoveanu.

★

Acum un sfert de veac.

Mihail Sadoveanu împlinea 50 de ani. După sărbătorirea oficială, am plecat, vreo douăzeci de prieteni în cîteva mașini, la Fălticeni, să-l sărbătorim „direct la sursă", cum spunea nu știu care dintre noi, cu sărmăluțe cît măslinele, meșterite după rețeta cucoanei Catincuța, cu pui rumeniți la țiglă și cu vin de la Oișie.

Din cei patru cu care am făcut drumul în aceeași mașină, pe o zi de toamnă aurie „care nu se mai află", doi nu mai sînt. Am poposit la Mircești și la Hanul Ancuței. La Mircești ne-au întîmpinat cu bucurie, cu mirare, dar și cu ușoară spaimă la acel ceas al dimineții, sora mea doctorița și bărbatul ei — care nici ei nu mai sînt pe această lume. Nu știu cîți mai lipsesc din cei care ne-am adunat atunci în jurul mesei întinse de la Fălticeni. Doi însă, din cei mai scumpi inimilor noastre, știu bine că nu mai sînt nici ei.

Mihail Sadoveanu împlinea 50 de ani. Eram acolo prieteni de toate vîrstele, de la bătrînii profesori ai sărbătoritului și pînă la Mihu, băiețelul cu ochi de soare. Și toți eram fericiți.

Dar cel mai fericit dintre toți era, fără îndoială, Mihail Sadoveanu.

Maestrul Sadoveanu în Delta Dunării (1955)
Foto: DAN GRIGORESCU

★

In lumina piezișă a soarelui care coborîse să caute Ceahlăul, toți trandafirii din grădina de „la deal" aveau aceeași culoare de aur încins.

Pe o pătură, la pămînt, noi cei trei din fotografie.

Mihail Sadoveanu întinde pe pătură cele douăzeci și două de „taroce", jucăria lui de atunci. Imi dă în cărți. Se uită concentrat la figuri — și deodată le adună, le amestecă și le aruncă la o parte.

— Nu iese nimic...

Și se întoarce, cătînd pe urmele soarelui, ca și „tînărul său prietin". Incerc să-i prind căutătura. Nu-i chip

Abia după opt ani, cînd cel de-al treilea nu mai era cu noi, l-am întrebat:

— Nu-i așa că *asta* mi-a ieșit atunci în cărți coane Mihai?

Dar, ca și atunci, Mihail Sadoveanu s-a uitat în altă parte.

★

Eram la Viena, cu G. Topîrceanu bolnav.

Intr-o piață mică, îmbrăcată toată în ziare, așteptam tramvaiul care ne ducea în fiecare dimineață la Blutambulanz.

— Telegraph, Telegraph!..

O droaie de nemțișori bălai, toți cu același glas ascuțit, năvăleau buluc de pe o străduță, umplînd piața cu larmă și cu miros de cerneală udă. In aceeași clipă apăreau la chioșcuri și ziarele din țară.

Il văd pe G. Topîrceanu pălind și citesc, peste umărul lui, ziarul care-i tremura în mîini: agresiunea de la Iași împotriva rectorului Bratu, căruia „băieții" îi dăduseră un mic avertisment, tăindu-i urechea...

— Liniște-te, pentru dumnezeu!

— Dar nu înțelegi că s-ar putea să-i vie rîndul și lui conu Mihai? Și eu care nu-s acolo, să-l apăr...

In aceeași noapte, în timpul puținelor ceasuri de răgaz pe care i le lăsa suferința, G. Topîrceanu a scris în „caietul verde" scrisoarea — aproape postumă — adresată marelui său prieten.

— Măcar atît să fac pentru el, măcar atît...

Spre ziuă mi-a întins caietul. Era palid, părul umed i se lipise de tîmple și toată viața i se adunase, deznădăjduită, în ochii adînci și strălucitori, neînchipuit de triști.

★

Ne-am mai întîlnit odată, toți trei, pe marginea mormîntului deschis al „tînărului prietin".

— Să ne facem ultima datorie... mi-a spus Mihail Sadoveanu, aplecîndu-se să ridice o mînă de țărînă.

Am gemut acoperindu-mi ochii:

— Nu pot, asta nu pot s-o fac!

Și dintre toți ochii care s-au îndreptat atunci spre mine, ai lui Mihail Sadoveanu erau, fără îndoială, cei mai triști...

★

Imi cer iertare că evoc, într-o zi ca asta, toate aceste fericite și sfîșietoare amintiri, învăluite în dulcele păienjeniș al morții.

Dar tot trebuia să le spun odată, cîndva, cuiva...

Iar astăzi cred că am nu numai prilejul, ci și datoria să le spun și nu numai din partea mea, ci dintr-a *noastră*...

Germania unită trebuie să fie iubitoare de pace, democratică

Declarația guvernului R. D. Germane adresată conferinței de la Geneva

★ ★

BERLIN 2 (Agerpres). — TASS transmite: La Berlin a fost dată publicității declarația guvernului Republicii Democrate Germane adresată conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri și poporului german.

In declarație se spune printre altele:

In Germania s-a aflat pretutindeni cu satisfacție că în directivele lor către miniștrii Afacerilor Externe șefii celor patru puteri au acordat atenția cuvenită necesității de a ușura celorlalte părți interesate participarea la discutarea problemelor care le privesc. Este absolut evident că la examinarea problemelor referitoare la Germania o asemenea parte interesată este poporul german. Poporul german insistă ca reprezentanții săi, adică reprezentanții celor două state germane care există în Germania, să obțină în sfîrșit — după zece ani de la încetarea operațiunilor militare — posibilitatea de a discuta la masa de conferințe, împreună cu reprezentanții celor patru mari puteri, toate problemele referitoare la Germania.

Germanii constată însă cu un sentiment de profund regret că miniștrii Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei și Franței, au refuzat să admită la conferință pe reprezentanții poporului german. Acest fapt este în vădită contradicție cu spiritul conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Netinînd seama de interesele naționale germane, guvernul Republicii Federale s-a pronunțat de asemenea împotriva oricărei participări a reprezentanților poporului german la lucrările conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe.

Guvernul Republicii Democrate Germane consideră inadmisibilă o asemenea nerespectare a drepturilor suverane ale poporului german. El continuă să insiste asupra cererii legitime ca la discutarea problemei germane la conferințele internaționale să participe și reprezentanții celor două state germane.

Conștient de răspunderea sa națională, guvernul Republicii Democrate Germane consideră de datoria sa să expună în fața întregului popor german și a opiniei publice mondiale punctul său de vedere în problemele care se discută la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Guvernul Republicii Democrate Germane declară că în prezent el consideră drept sarcina cea mai importantă menținerea și întărirea păcii în Europa.

Remilitarizînd Germania occidentală și incluzînd-o în N.A.T.O. și în Uniunea Europei occidentale, guvernele puterilor occidentale și Republicii Federale au ridicat noi piedici în calea reunificării Germaniei.

Militariștii vest-germani și alte cercuri prezintă propuneri îndreptate, chipurile, spre realizarea unității Germaniei In aceste propuneri ei cer nici mai mult nici mai puțin decît subordonarea întregii Germanii dominației militariștilor și includerea ei în blocuri militare agresive. Aceasta ar duce Germania pentru a treia oară la catastrofă. Asemenea propuneri nu au nimic comun cu năzuința cinstită spre unificarea Germaniei și trebuie apreciate doar ca o înșelare conștientă a poporului german.

In declarația guvernului R. D. Germane se subliniază în continuare că, crearea unui sistem de securitate colectivă capătă o însemnătate primordială și pentru rezolvarea cu succes a sarcinii unificării Germaniei ca stat iubitor de pace și democrat.

Problema creării unui sistem de securitate colectivă ar putea fi rezolvată chiar la actuala conferință de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe. Pentru aceasta este nevoie doar de bunăvoința statelor participante la conferință de a colabora în direcția slăbirii încordării internaționale, de dorința lor de a ajuta poporul german la crearea premizelor pentru o reunificare democratică și pașnică.

Republica Democrată Germană — se spune apoi în declarație — este bastionul tuturor forțelor democrate și iubitoare de pace ale poporului german. Ea este gata să-și aducă contribuția la cauza asigurării păcii în Europa pe calea unor măsuri comune ale tuturor statelor europene. Ea este gata să-și asume drepturile și obligațiile de participant la un tratat general european de securitate colectivă.

Pentru unirea celor două state germane într-o Germanie unită, democrată, iubitoare de pace și suverană trebuie create mai întîi premizele externe și interne necesare.

După sfîrșitul celui de al doilea război mondial, cele patru mari puteri și-au asumat o răspundere precisă în ce privește Germania. Conform cu aceasta, ele ar putea să grăbească procesul reunificării Germaniei pe o bază democrată și pașnică. Pentru aceasta este necesar ca ele să nu întreprindă nimic de natură să agraveze încordarea în Germania, ci, dimpotrivă, să facă tot posibilul pentru micșorarea încordării existente.

Declarația guvernului R. D. Germane relevă în continuare deosebirea dintre politica puterilor occidentale față de Germania și politica Uniunii Sovietice.

Insistînd asupra necesității de a se crea condiții externe pentru rezolvarea problemei germane pe calea asigurării securității colective în Europa, guvernul Republicii Democrate Germane este totodată de părere că reunificarea Germaniei este în primul rînd o chestiune a poporului german însuși.

Guvernul Republicii Democrate Germane a fost și rămîne adeptul unor alegeri cu adevărat libere în întreaga Germanie. El a făcut în repetate rînduri propuneri corespunzătoare guvernului Republicii Federale. Cercurile guvernante ale Germaniei occidentale au respins însă toate propunerile, deoarece ele nu vor alegeri libere, ci cu ajutorul acordurilor de la Paris și al remilitarizării vor să împingă întreaga Germanie pe calea nefastă a trecutului.

Cercurile antidemocratice și militariste din Germania și-au realizat în repetate rînduri planurile cu ajutorul alegerilor. Acesta este un fapt istoric de necontestat. Este clar că, în condițiile dominației militariștilor în Germania occidentală în condițiile remilitarizării Republicii Federale și participării ei la blocuri militare agresive, nu pot avea loc alegeri libere pe întreaga Germanie.

Guvernul Republicii Democrate Germane declară cu hotărîre în numele tuturor forțelor iubitoare de pace unite în Frontul Național al Germaniei Democrate, că întoarcerea la trecut și transformarea întregii Germanii într-un stat militarist nu sînt posibile.

Nu se poate face un pas serios înainte pe calea reunificării naționale a Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace fără a recunoaște că în prezent există două state germane în care s-au statornicit sisteme social-economice diferite.

Se înțelege de la sine că unitatea Germaniei nu poate fi restabilită pe seama realizărilor sociale, politice și culturale ale oamenilor muncii din Republica Democrată Germană.

Interesele vitale ale poporului german cer înțelegere și colaborare între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană pentru a se crea pas cu pas premizele interne pentru unificarea Germaniei. De aceea, guvernul Republicii Democrate Germane se pronunță pentru normalizarea relațiilor între cele două state germane și pentru apropierea lor.

Guvernul Republicii Federale nu a întreprins pînă în prezent nimic pentru a obține normalizarea relațiilor dintre cele două state germane.

Guvernul Republicii Democrate Germane declară că a sosit timpul să se creeze un organism pe întreaga Germanie care să poată coordona toate eforturile al căror scop este colaborarea celor două state germane și restabilirea unității Germaniei. Eforturile celor două state germane trebuie să fie îndreptate de asemenea spre colaborare cu celelalte state pentru cauza întăririi securității europene.

Guvernul Republicii Democrate Germane propune crearea unui consiliu pe întreaga Germanie din care să facă parte reprezentanți ai organelor legislative din Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. In această privință trebuie să se țină seama, în baza unei înțelegeri reciproce, de toate partidele și organizațiile democratice. Sarcina consiliului pe întreaga Germanie ar fi să contribuie la apropierea germanilor din Germania de răsărit și apus și la organizarea colaborării în toate domeniile relațiilor intergermane.

Colaborarea dintre Republica Democrată Germană și Republica Federală într-un consiliu pe întreaga Germanie ar constitui un pas real spre crearea unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace.

Consiliul pe întreaga Germanie urmează să elaboreze pentru guvernele Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane recomandări în toate problemele care privesc relațiile economice și culturale dintre cele două părți ale Germaniei.

Consiliul pe întreaga Germanie trebuie să stimuleze dezvoltarea relațiilor științifice și culturale, precum și a relațiilor sportive.

Consiliul pe întreaga Germanie trebuie să prezinte recomandări în legătură cu stringerea, de către organele statistice, de cifre și informații cu privire la dezvoltarea industriei, agriculturii, transportului, ocrotirii sănătății, învățămîntului public, legislației muncii etc.

Guvernul Republicii Democrate Germane propune ca organele legislative ale Republicii Democrate Germane și Republicii Federale să înceapă tratative în scopul creării unui consiliu pe întreaga Germanie.

In economia și conducerea Germaniei unificate — se spune apoi în declarație — nu poate fi loc pentru militariști și adepții războiului. Din învățămintele celor două războaie mondiale decurge cerința imperioasă a unor garanții împotriva abuzului de putere economică în scopul pregătirii și ducerii de războaie imperialiste. Aceste garanții le cere nu numai poporul german. Ele corespund cerințelor tuturor popoarelor europene care năzuiesc spre asigurarea unei păci îndelungate.

Germania unificată iubitoare de pace trebuie să fie de asemenea liberă de dominația junkerilor militariști. O premiză pentru aceasta este înfăptuirea unei reforme agrare așa cum a fost stabilită încă în 1947 la conferința de la Moscova a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Reforma agrară va asigura existența sutelor de mii de țărani cu puțin pămînt, muncitorilor agricoli și coloniștilor, și va face posibilă dezvoltarea democratică a satului.

Cuceririle sociale democratice ale clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană trebuie să capete o dezvoltare liberă, continuă și în Germania unită. Alături de proprietatea populară și diferitele forme de proprietate cooperatistă, în Germania reunificată ar putea exista de asemenea proprietatea capitalistă. In industrie, agricultură și comerț inițiativa particulară va avea un cîmp larg de activitate. Meșteșugarii se vor bucura de tot sprijinul. Intreprinzătorii și comerțul particular nu vor mai fi supuși presiunii marilor bănci și se vor putea dezvolta liber. Dreptul sindicatelor de a participa la conducerea întreprinderilor va împiedica abuzul de capital în scopuri ostile popoarelor. Intr-o asemenea Germanie vor fi înfăptuite drepturile democratice fundamentale ale femeilor, deplina lor egalitate în drepturi. Tineretul va căpăta drepturile cuvenite și posibilitatea unei dezvoltări multilaterale. Colaborarea tuturor forțelor democratice în domeniul construcției pașnice ar duce Germania unificată la o nouă înflorire economică.

Intr-o Germanie unificată, grija pentru cultura ei națională umanitaristă, pentru știință și artă va deveni o cauză a întregului popor. In Germania unificată nu va exista un monopol asupra învățămîntului. Fiii talentați și fiicele talentate ale poporului vor avea acces la învățămîntul superior. Toate talentele în domeniul artelor vor căpăta posibilitatea de a se dezvolta în cît mai bune condiții, iar tezaurele artei vor deveni bunul comun al întregului popor.

In această Germanie unificată, fiecărui cetățean i se va garanta libertatea de conștiință și credință religioasă. Fiecare cetățean își va putea susține în mod liber concepțiile. Va fi garantată libertatea cultelor.

Germania unificată, iubitoare de pace, trebuie să se bucure de suveranitatea deplină de stat. Ea trebuie să fie liberă de orice bază militară străină și de orice fel de trupe străine, precum și de participarea la alianțe militare. Integritatea granițelor ei va fi garantată prin tratatul de securitate colectivă în Europa la care Germania unificată va participa ca membră cu drepturi egale. O asemenea Germanie unită, democrată și iubitoare de pace, ca stat suveran, va avea forțe armate naționale proprii pentru apărarea sa.

Călăuzit de un sentiment de înaltă răspundere față de poporul german, guvernul Republicii Democrate Germane adresează conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri următoarele propuneri:

PRIMA PROPUNERE. Guvernele Franței, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii trebuie să ia hotărîri concrete cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă. O asemenea hotărîre ar contribui la micșorarea continuă a încordării internaționale, ar duce la lichidarea grupărilor de state opuse unele altora și la asigurarea păcii pentru toate popoarele europene, ar înlătura obstacolele externe care impiedică în prezent rezolvarea problemei germane.

A DOUA PROPUNERE. Guvernele Franței, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii trebuie să sprijine măsurile care ar servi la stabilirea unei înțelegeri reciproce și la o apropiere între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană, avînd în vedere că numai pe calea colaborării între ele și a rezolvării echitabile a problemelor comune, ținîndu-se seama atît de interesele R. D. Germane, cît și de interesele R. F. Germane, pot fi create premizele interne și se poate merge cu succes înainte pe calea unificării Germaniei.

Adresîndu-se întregului popor german, guvernul Republicii Democrate Germane propune parlamentelor R. D. Germane și R. F. Germane să constituie un consiliu al întregii Germanii.

Guvernul Republicii Democrate Germane exprimă părerea majorității covîrșitoare a poporului german atunci cînd adresează propunerile expuse mai sus conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. Poporul german speră că această conferință va duce la slăbirea continuă a încordării în Europa pentru a asigura pacea și a apropia unificarea pașnică și democrată a Germaniei.

Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

Un nou pas constructiv al Uniunii Sovietice

Încă înainte de încheierea ședinței de miercuri, corespondenții de presă au luat cunoștință de textul propunerii sovietice cu privire la crearea unui consiliu pentru întreaga Germanie. În dorința de a crea condiții favorabile pentru o colaborare din ce în ce mai bună și sub toate aspectele între R. F. Germană și R. D. Germană, precum și de a contribui la crearea unor condiții reale pentru soluționarea problemei germane, unificării Germaniei pe bază de alegeri libere, Uniunea Sovietică propune în proiectul de rezoluție supus conferinței în ședința de miercuri crearea unui consiliu pentru întreaga Germanie format din reprezentanți ai parlamentelor R. D. Germane și R. F. Germane.

În condițiile actuale, cînd poporul german trăiește pe teritoriul a două state deosebite, este de la sine înțeles că formarea unui asemenea organism ca cel propus de Uniunea Sovietică ar putea fi de un real folos în reglementarea problemei germane. Consiliul pentru întreaga Germanie ar putea contribui la coordonarea eforturilor în domeniul vieții politice, economice și culturale a poporului german precum și în vederea colaborării tot mai strînse cu celelalte popoare europene. În sarcinile acestui consiliu ar putea intra asemenea obligații importante ca dezbaterea și soluționarea în comun a problemelor care interesează cele două state germane existente în prezent, rezolvarea problemelor economice, culturale, financiare, vamale, poștale etc., reducerea problemelor privitoare la paza granițelor precum și la participarea celor două Germanii la acțiunile pe plan european pentru consolidarea păcii și securității pe continent. Un principal obiectiv al consiliului pe întreaga Germanie l-ar constitui acțiunea sa în vederea creării premiselor necesare pentru unificarea Germaniei ca stat democratic și pașnic.

Este neîndoios că noile propuneri sovietice venite la numai 48 de ore după propunerile privitoare la securitatea europeană vor da un aport nou la continuarea dezbaterilor asupra punctului 1 de pe ordinea de zi. Propunerea sovietică contribuie efectiv la rezolvarea problemei vitale a poporului german, unificarea Germaniei și este menită în același timp să țină seama de interesele securității în Europa. Ea dă un răspuns clar la obiecțiile făcute de puterile occidentale și spulberă afirmațiile neîntemeiate conform cărora celelalte acestea în presa burgheză în care se pretinde că Uniunea Sovietică n-ar tinde spre soluționarea problemei germane. În propunerile sovietice se arată clar că participanții în organismul pe întreaga Germanie vor avea ca una din sarcini crearea condițiilor în vederea unificării Germaniei pe baze pașnice și democrate. În ceea ce privește așa numitele „alegeri libere" de care se vorbește în propunerile puterilor occidentale, acestea nu pot înșela pe nimeni.

Așa cum s-a subliniat și în presa elvețiană Uniunea Sovietică nu se opune unor alegeri în Germania, ci dimpotrivă ea cere ca alegerile să fie organizate într-un mod cu adevărat democratic adică de către germanii înșiși.

Este acum deci și mai clar că în vreme ce planurile occidentale țintesc nu numai la consacrarea remilitarizării Germaniei dar chiar și la garantarea acestei remilitarizări, Uniunea Sovietică propune dimpotrivă, să se obțină o garanție împotriva refacerii militarismului. Tocmai acest fapt se desprinde din dezbaterile de pînă acum, din propunerile sovietice prezentate în conferință. Socot util să redau aici cititorilor un citat din ziarul elvețian „Voix Ouvriere" care a reușit să zugrăvească caracteristica actuală a discuțiilor de la Geneva în problema ger-

Prin telefon de la trimisul nostru special

mană: „Politica Statelor Unite urmată de aproape de d-l Pinay și după cît se pare puțin mai pe departe de d-l Mac Millan, devine din ce în ce mai puțin consistentă.

Ea este în întregime axată pe Germania sau mai precis spus, ea are un singur scop în actuala conferință: subordonarea și acelei părți a Germaniei care a scăpat de imperialism. În ceea ce privește propunerile occidentale referitoare la securitatea europeană ele se limitează doar la următoarea revendicare: ca R. D. Germană să dispară și ca cei 18 milioane locuitori de sub jurisdicția sa să treacă sub guvernarea lui Adenauer în coaliția militară occidentală. După ce rugul pentru un nou incendiu european va fi fost cu grijă pregătit, se va promite Uniunii Sovietice, sub formă de „garanții" că acel ce va ațîța flacăra nu va fi ajutat".

Aceasta este în esență poziția puterilor occidentale în privința punctului 1 de pe ordinea de zi pe care presa burgheză s-a străduit s-o consacre și pe care și în ședința de miercuri miniștrii occidentali au apărat-o.

În cursul zilei de astăzi am putut lua cunoștință și de textul declarației R. D. Germane adresat Conferinței de la Geneva. (Declarația este publicată în pagina 3-a a ziarului nostru — N. R.) Este limpede că propunerile cuprinse în această declarație sînt de o importanță deosebită și ele exprimă năzuințele și interesele germanilor atît dintr-o parte cît și din cealaltă a Germaniei. Acest lucru este ilustrat printre altele și de numeroasele scrisori pe care poporul german le trimite pe adresa conferinței.

Majoritatea covîrșitoare a populației germane aprobînd pe deplin propunerile guvernului R. D. Germane și inițiativele constructive ale Uniunii Sovietice privind securitatea europeană și problema germană, condamnă în același timp acțiunile contrarii intereselor naționale ale poporului german. Numeroase ziare vestgermane au criticat cu vehemență memorandumul occidental care condiționează organizarea sistemului de securitate colectivă de includerea întregii Germanii în pactul Atlanticului de Nord. Ziarul „Suddeutsche Zeitung", de pildă, constată cu ironie că „cei trei miniștri occidentali sînt foarte mîndri de memorandumul lor care prevede transformarea Germaniei într-o bază radar, iar trupele de ocupație într-o pază de noapte".

Merită subliniat faptul că unii ziariști apuseni cu care am avut prilej să stăm de vorbă și care judecă evenimentele cu mai multă luciditate în discuțiile lor, se îndoiesc pe drept cuvînt de soliditatea poziției adoptate de puterile occidentale pînă în prezent. Ei văd în mod just că a spune „nu" la toate propunerile sovietice făcute pînă acum și a nu veni cu nici o nouă sugestie pentru a apropia punctele de vedere, aceasta nu poate pune într-o lumină favorabilă politica guvernelor respective. Firește, conferința încă nu s-a încheiat, existînd posibilitatea pentru ca discuțiile în problema securității și problema germană să fie continuate, iar punctele de apropiere să fie mai mult cîntărite. Puterile occidentale au posibilitatea să dovedească în fapte că nu intenționează să zădărnicească un acord. În ceea ce privește Uniunea Sovietică ea a făcut pași importanți în acest scop. Cu deplin temei, acum opinia publică, adresîndu-se puterilor occidentale, spune: — acum e rîndul Dvs.

V. CIMPEANU

Geneva, 2 noiembrie.

Ședința din 2 noiembrie

GENEVA. — Corespondentul special al „Agerpres" transmite: La 2 noiembrie, la ora 15, a avut loc a 5-a ședință a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A., de la Geneva.

Miniștrii au continuat discutarea primului punct de pe ordinea de zi — Securitatea europeană și Germania.

Luînd cuvîntul: H. MacMillan, J. F. Dulles și A. Pinay, au recunoscut că în urma propunerii făcute de V. M. Molotov în ce privește chestiunea securității europene, s-a făcut un progres real în acest domeniu.

H. MacMillan, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii care a luat primul cuvîntul a subliniat că a avut prilejul să cerceteze propunerile sovietice și că a ajuns la concluzia că aceste propuneri constituie un pas înainte. Totuși el a remarcat că există deosebiri esențiale între punctele de vedere ale celor trei puteri occidentale și ale Uniunii Sovietice. În timp ce propunerile occidentale — a spus el — se bazează pe unificarea Germaniei, cele ale Uniunii Sovietice s-ar baza pe o Germanie divizată.

Referindu-se apoi la Pactul nord-atlantic, el a reafirmat hotărîrea puterilor occidentale de a nu renunța la N.A.T.O., „nici în prezent nici în viitor". MacMillan a repetat punctul său de vedere deja exprimat că tratatul de securitate nu ar putea fi încheiat cît timp chestiunea germană nu va fi soluționată.

A luat apoi cuvîntul J. F. Dulles, care a declarat că un rezultat al discuțiilor la punctul 1 este o apropiere a pozițiilor celor trei puteri occidentale și Uniunea Sovietică, o apropiere sensibilă. Dacă o asemenea apropiere, a spus el, ar fi realizată și în continuarea lucrărilor conferința noastră va justifica speranțele puse în ea.

După o analiză detailată a punctelor de contact și a deosebirilor existente între propunerile occidentale și propunerile sovietice, Dulles a spus că există între ele deosebiri de principii și divergențe esențiale. În încheiere, Dulles a amintit din nou că s-a obținut un acord esențial în anumite puncte și speră că cu ajutorul unui mod de gîndire constructiv părțile vor putea ajunge la rezultate pozitive în ce privește securitatea colectivă.

A. Pinay care a luat apoi cuvîntul, a expus din nou punctul de vedere occidental în legătură cu importanța și rolul N.A.T.O., afirmînd că N.A.T.O. este baza securității celor trei puteri occidentale. Apoi el a declarat că din punctul de vedere al puterilor occidentale problema securității nu poate fi soluționată fără soluționarea problemei germane în condițiile propuse de puterile occidentale.

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov, care a făcut o declarație cu privire la securitatea europeană și Germania.

Secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Dulles — a declarat Molotov — a subliniat marea importanță a schimburilor de vederi care au avut loc în aceste ultime zile, cu privire la garantarea securității europene. „Delegația sovietică — a spus Molotov — se alătură cu mare satisfacție acestui punct de vedere. Dulles a declarat de asemenea, a spus Molotov, că aprecierea făcută de el asupra rezultatelor muncii pe care am realizat-o în cursul primelor zile, nu înseamnă că el ar crede că noi am căzut de acord asupra tuturor chestiunilor. Fără îndoială, noi împărtășim cu toții același punct de vedere".

„Ar fi bine — a spus Molotov în continuare — dacă noi am ajunge la o înțelegere cu privire la ceea ce este esențial și nu numai cu privire la cutare și cutare punct, deoarece aceasta hotărăște chestiunea. Ar fi bine, dacă noi am fi de acord ca nimeni dintre noi să nu țintească obiective ca remilitarizarea Germaniei unificate și reintegrarea ei în grupări militare, căci acest lucru este în mod radical contrar însăși bazei chestiunii — țelul garantării securității Europei.

V. M. Molotov, a arătat apoi că absența reprezentanților poporului german la conferință în care se dezbat problemele germane, nu poate avea decît o influență defavorabilă asupra întregii examinări a acestei probleme.

Subliniind apoi că securitatea europeană este un fapt esențial iar problema germană nu trebuie minimalizată, Molotov a spus că Uniunea Sovietică dorește ca numeroase state europene care au suferit cel mai mult de pe urma invaziei hitleriste nu pot și nu au dreptul de a nu manifesta o îngrijorare legitimă pentru propria lor securitate.

Uniunea Sovietică — a spus el — ar vrea să vadă Europa transformîndu-se într-un bastion al păcii și securității colective. Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, care să înlocuiască grupările militare opuse una alteia, ar asigura securitatea tuturor popoarelor europene mari și mici și ar constitui o garanție solidă pentru evoluția pașnică.

Propunerile guvernului sovietic privind securitatea europeană răspund necesității de a se crea o securitate reală pentru popoarele Europei și sînt conforme spiritului Genevei, intereselor unei destinderi internaționale ulterioare și consolidării păcii în Europa.

Delegația sovietică a prezentat apoi examinării conferinței propunerea în legătură cu problema germană. Ținînd seama de dorința de a contribui la dezvoltarea unei colaborări sub toate aspectele între R. D. Germană și R. F. Germană, cît și pentru crearea condițiilor în vederea soluționării problemei germane pe calea alegerilor libere, în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu cele ale securității europene, în propunerea sovietică se arată că, în condițiile actuale în care poporul german este lipsit de posibilitatea de a trăi într-un stat unit, devine din ce în ce mai necesar să se organizeze o colaborare între R. D. Germană și R. F. Germană, care să soluționeze problema reunificării naționale a Germaniei.

În acest scop ar fi util — se arată în proiectul sovietic — să se creeze pe calea unui acord între R. D. Germană și R. F. Germană un organism pe întreaga Germanie cu scopul de a coordona eforturile lor în domeniile vieții economice și culturale ale poporului german, cît și în ce privește colaborarea cu alte state, în vederea consolidării păcii. Un consiliu pe întreaga Germanie, ar putea fi un organism reprezentativ pentru poporul german.

În propunerile delegației sovietice se prevede că acest Consiliu pe întreaga Germanie să fie format din reprezentanți ai parlamentelor R. D. Germane și R. F. Germane, în calitate de organism consultativ, în vederea examinării problemelor a căror soluționare interesează R. D. Germană și R. F. Germană.

Pe lîngă acest consiliu pe întreaga Germanie ar urma să fie create comitete mixte compuse din reprezentanți ai guvernelor R. D. Germane și R. F. Germane pentru problemele legate de relațiile economice și culturale cu privire la devizele germane și la operațiunile financiare interne din Germania, cu privire la vămi, poștă, telegraf, comunicații etc,

După o scurtă întrerupere ședința a continuat sub președinția lui A. Pinay. Luînd cuvîntul cei trei miniștri de afaceri externe occidentali au făcut declarații scurte, arătînd că nu au avut timpul pentru a studia declarația sovietică, mărginindu-se doar la scurte aprecieri asupra fondului problemei.

Luînd cuvîntul, V. M. Molotov a arătat că speră ca puterile occidentale să studieze atent proiectul sovietic, ceea ce va contribui și mai mult la apropierea pozițiilor.

Mac Millan în continuare a declarat că este foarte bine faptul că delegația sovietică este gata să meargă în întîmpinarea propunerilor occidentale.

Intervenind în discuții din nou, V. M. Molotov a făcut remarca că ar fi foarte bine dacă puterile occidentale ar merge și ele în întîmpinarea propunerii sovietice, cel puțin în ce privește propunerea sovietică cu privire la crearea unui Consiliu pe întreaga Germanie.

Ședința a luat sfîrșit la ora 19,20 (ora locală).

Următoarea ședință va avea loc la 3 noiembrie, ora 15 (ora locală), sub președinția lui Mac Millan.

„Congresul populației germane din Saar"

SAARBRUCKEN 2 (Agerpres). — La 30 octombrie a avut loc la Saarbrucken „Congresul populației germane din Saar". În cadrul acestui Congres s-a ales o delegație care va pleca la Geneva pentru a cere includerea problemei Saarului pe ordinea de zi a conferinței de la Geneva, odată cu discutarea problemei germane.

Congresul a adresat miniștrilor de externe ai celor patru puteri și delegațiilor de observatori ai R. D. Germane și R. F. Germane la Geneva un memorandum în care este exprimată dorința de pace și securitate a populației din Saar. Memorandumul subliniază că un sistem de securitate europeană, din care să facă parte cele două state germane, ar asigura pacea și securitatea popoarelor Europei.

Intrevedere între fostul sultan al Marocului și Pinay

PARIS 2 (Agerpres). — La 1 noiembrie, la Saint-Cloud, în apropiere de Paris, a avut loc o întrevedere între fostul sultan al Marocului, Ben Yussef, și ministrul Afacerilor Externe al Franței, Antoine Pinay, care a sosit special în acest scop de la Geneva. După cum relatează ziarul „Express", în timpul întrevederii s-au discutat condițiile reîntoarcerii lui Ben Yussef la tronul Marocului.

Potrivit relatărilor ziarului, Ben Yussef a cerut lui Pinay ca guvernul francez să facă în această problemă o declarație oficială care să conțină de asemenea recunoașterea independenței Marocului de către Franța. După cum scrie ziarul, Ben Yussef cere ca declarația să fie publicată pînă la 18 noiembrie. După aceea el intenționează să plece la Rabat (capitala Marocului Francez).

Agențiile de presă comunică:

MOSCOVA 2. — La 2 noiembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și A. I. Mikoian, prim locțiitor al președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., au avut o convorbire la Kremlin cu U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane.

MOSCOVA. — Șefii reprezentanțelor diplomatice ale țărilor participante la conferința de la Bandung, acreditați în U.R.S.S. au oferit la 1 noiembrie un dineu în cinstea primului ministru al Uniunii Birmane, U Nu și a soției sale, Do Mia I.

Din partea sovietică la dineu au participat N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, precum și alte personalități oficiale sovietice. În timpul dineului au luat cuvîntul K. P. S Menon, ambasadorul Republicii India, U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane și N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

BELGRAD. — La 1 noiembrie 1955 a fost semnat la Belgrad acordul cu privire la transporturi aeriene și deservire reciprocă între U.R.S.S. și Iugoslavia.

ROMA. — Potrivit relatărilor ziarului „Unita", 40.000 de muncitori agricoli din provincia Cosenza au declarat la 1 noiembrie o grevă generală, cerînd să li se dea de lucru. În numeroase regiuni agricole ale țării au loc mitinguri și manifestații.

MADRID. — Comunicatul oficial dat publicității după întrevederea dintre John Foster Dulles și Franco anunță că în cadrul acestei întrevederi a avut loc „o examinare a situației internaționale actuale" precum și „a problemelor legate de relațiile spaniolo-americane în baza acordurilor cu privire la asistența mutuală și la ajutorul economic semnate de cele două guverne în 1953", dar păstrează discreție asupra problemelor precise care au fost abordate în cursul discuțiilor și a hotărîrilor adoptate.

PARIS. — Marți seara, guvernul Faure a pus din nou în Adunarea Națională chestiunea de încredere în legătură cu luarea în considerație a proiectului său de lege cu privire la data alegerilor. Acest proiect de lege conține un singur articol care prevede că „împuternicirile Adunării Naționale franceze alese la 17 iunie 1951, vor lua sfîrșit la 2 ianuarie 1956". Faure a cerut ca acest proiect să fie adoptat fără nici un amendament sau articol auxiliar. Votul are loc miercuri seara.

Cultură fizică și sport

Cupa R. P. R. la fotbal

Miercuri s-au disputat în diferite orașe din țară 6 întîlniri din cadrul optimilor de finală ale „Cupei R.P.R." la fotbal. Jocurile au fost deosebit de disputate și echipele din divizia B., luptînd cu mult elan, au adus noi surprize în această competiție.

Iată rezultatele înregistrate și amănunte asupra jocurilor:

București: Locomotiva Grivița Roșie—Flacăra Ploești 2-1 (0-0). Peste 20.000 de spectatori au asistat la un joc dinamic cu multe faze de poartă în care feroviarii bucureșteni au avut superioritatea datorită unui joc mai organizat în atac. Ca deobicei Flacăra Ploești a trăit mai mult prin apărare unde s-au remarcat Pahonțu și Pereț. În schimb, linia ofensivă a acționat sporadic și ineficace. Punctele au fost înscrise de Filoti, Călin și respectiv Marin Marcel.

Fălticeni: Avîntul Fălticeni—Progresul C.P.C.S. 3-1 (0-1).

Bacău: Dinamo Bacău—C.C.A. 0-3 (0-3). Pe un teren greu, desfundat de ploaie, echipa militarilor bucureșteni și-a impus jocul datorită tehnicii și condiției fizice superioare. Cele trei puncte au fost înscrise de Victor Moldovan (2) și Alexandrescu.

Hunedoara: Metalul—Flamura Roșie Arad 4-4 (1-2, 4-4). Metalurgiștii au opus o dîrză rezistență divizionarilor A care s-au calificat totuși pentru sferturile de finală deoarece regulamentul prevede ca în caz de egalitate echipa care joacă în deplasare să beneficieze de acest drept. Pentru gazde au marcat Huzum (3) și Florea, iar pentru Flamura Roșie Birău, Jurcă (2) și Dumitrescu III.

Oradea: Locomotiva Oradea—Progresul Oradea 1-3 (1-1). După o repriză egală Progresul a preluat inițiativa obținînd o victorie meritată.

Turneul internațional de tenis de masă de la Viena

VIENA 2 (Agerpres). — Turneul internațional de tenis de masă de la Viena la care au participat sportivi din R. Cehoslovacă, R.P.R., R.P.F. Iugoslavia, Anglia, Franța, Belgia, R. F. Germană și Austria a luat sfîrșit marți seara.

În finala probei de simplu femei, maestra emerită a sportului din R.P.R., Angelica Rozeanu, a întîlnit pe campioana Angliei, Rosalinde Rowe-Cornett. Angelica Rozeanu a avut o comportare strălucită, învingîndu-și adversara cu scorul de 3—0 (21—4, 21—17, 22—20). Jocul campioanei mondiale a entuziasmat pe spectatori care au răsplătit-o cu îndelungi aplauze.

Jucătoarele noastre Angelica Rozeanu și Ella Zeler au plecat miercuri la Belgrad pentru a participa la turneul internațional ce va începe vineri în acest oraș.

In ajutorul propagandistului și agitatorului

UN DECENIU GLORIOS

10 ani de la întemeierea F. M. T. D.

Londra nu-și lecuise încă rănile războiului. Pe străzile ei se mai vedeau urmele bombardamentelor germane, iar greutățile vieții aminteau pe cele din anii trecutului măcel. La Londra, în primele zile ale lunii noiembrie a anului 1945 au venit tineri din 65 de țări. La 10 noiembrie acești tineri — exprimînd voința a 30 de milioane de tineri — au proclamat constituirea Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Acest eveniment a fost salutat cu o deosebită bucurie de către tineretul lumii întregi și a găsit aprobarea tuturor popoarelor dornice de pace.

Constituirea Federației Mondiale a Tineretului Democrat era rezultatul întăririi unității tineretului lumii în lupta pentru pace și un viitor mai bun. Această unitate s-a făurit în anii grei ai războiului antifascist. La 28 septembrie 1941, adunarea de la Moscova a tineretului antifascist sovietic a lansat un apel către tinerii din lumea întreagă: „Numai nimicirea fascismului va da posibilitate tuturor popoarelor să se dezvolte în deplină libertate... Noi ne adresăm întregului tineret al lumii: întăriți acest front de luptă, lărgiți rîndurile curajoșilor luptători împotriva hitlerismului".

Chemarea tineretului sovietic a avut un puternic ecou, reflectat în faptul că în anul 1942 a luat ființă Consiliul Mondial al Tineretului. În anul 1942, între 21—28 martie, a fost organizată pentru prima dată Săptămîna Mondială a Tineretului, săptămînă de luptă a tinerei generații pentru unitatea rîndurilor sale, pentru realizarea minunatelor idealuri ale tinereții. În anii războiului tineretul lumii a dat numeroase jertfe. Sute de mii de tineri au căzut pe cîmpul de luptă, iar alte sute de mii de tineri au fost răniți. Viața multor familii a fost zdruncinată, iar doliul s-a așternut în multe case. Dar jertfele n-au fost zadarnice. Sîngele vărsat la Stalingrad și în alte bătălii a rodit marea victorie împotriva fascismului. În ziua cînd deasupra Berlinului eliberat fluturau steagurile victoriei, tineretul lumii era ferm hotărît să întărească unitatea realizată în timpul celui de al doilea război mondial, să-și strîngă rîndurile în lupta pentru pace și un viitor mai bun.

Din inițiativa Consiliului Mondial al Tineretului, a fost convocată la Londra o Conferință Mondială a Tineretului. La această conferință au participat 473 de delegați și 148 de observatori, trimiși a 30 de milioane de tineri din 65 de țări. În rîndul delegaților se aflau participanți la războiul antifascist, partizani francezi, activiști ai mișcării patriotice din țările subjugate de hitleriști, eroi ai Uniunii Sovietice etc. Conferința Mondială a Tineretului a fost cea mai largă și mai răsunătoare adunare internațională de tineret cunoscută pînă atunci. În ciuda deosebirilor de opinii politice ale participanților, în ciuda deosebirilor de rasă, culoare și credințe religioase, s-a realizat o deplină unitate în ceea ce privește crearea Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Ziua de 10 noiembrie, ziua creării F.M.T.D., este sărbătorită de atunci an de an ca o zi a unității tineretului, ca Ziua Mondială a Tineretului.

Anii care au trecut au fost ani în care rîndurile Federației Mondiale a Tineretului Democrat s-au întărit neîncetat, ani în care prestigiul F.M.T.D. a crescut considerabil. În prezent în rîndurile F.M.T.D. se găsesc 87 de milioane de tineri din 97 de țări. Federația Mondială a Tineretului Democrat este cea mai puternică și mai reprezentativă organizație de tineret din lumea întreagă, singurul purtător de cuvînt autorizat al intereselor tinerei generații. Alături de F.M.T.D., în frățească colaborare, activează Uniunea Internațională a Studenților. Studenții democrați, uniți în U.I.S. sînt o puternică forță a mișcării internaționale a tineretului iubitor de pace. Săptămîna Internațională a Studenților care se sărbătorește între 10 și 17 noiembrie este o grandioasă manifestare a unității studențești în lupta pentru pace și un învățămînt democratic. Colaborarea dintre F.M.T.D. și U.I.S. este de natură să asigure succesul multor acțiuni de răsunet internațional. Această colaborare va fi fără îndoială întărită prin viitorul Congres Mondial Studențesc.

★

Intregul drum al F.M.T.D. de-a lungul celor 10 ani de existență se caracterizează prin consecvența cu care a mobilizat tineretul la lupta pentru pace, pentru drepturile sale. Încă din 1946, adică imediat după constituire, F.M.T.D. a luat inițiativa sprijinirii luptei tineretului democrat din o serie de țări, printre care și Spania. De atunci în fiecare an, la 14 aprilie se sărbătorește Ziua solidarității mondiale cu tineretul antifascist spaniol. Din 1948, în fiecare an la 21 februarie are loc Ziua solidarității cu tineretul luptător împotriva colonialismului. Hotărîrea de a sărbători această zi a fost adoptată la conferința tineretului din țările Asiei de sud-est care a avut loc la Calcutta între 14—26 februarie 1948.

Sprijinul dat de F.M.T.D. tineretului din colonii a avut drept urmare creșterea rapidă a încrederii acestui tineret în marea organizație internațională de tineret.

Federația Mondială a Tineretului Democrat a mobilizat tineretul în marea luptă pentru pace împotriva primejdiei de război. Lozinca F.M.T.D. *„Tineri uniți-vă, înainte pentru o pace trainică"* — a fost în permanență tradusă în viață. F.M.T.D. a fost prezentă la toate acțiunile mișcării mondiale pentru pace și a inițiat de asemenea o serie de acțiuni proprii cu scopul consolidării păcii. În sala primului Congres mondial al partizanilor păcii se aflau tineri delegați reprezentînd peste 60 de milioane de tineri și 75 de organizații. Atunci cînd a fost lansat Apelul pentru interzicerea bombei atomice, Comitetul Executiv al F.M.T.D. a cerut ca „milioane și milioane de semnături ale tinerilor să fie mărturie a voinței lor de a zădărnici un nou război și de a apăra pacea". Apelul a avut un puternic răsunet: tinerii italieni au strîns peste 4 milioane de semnături, tinerii germani peste 8 milioane și jumătate de semnături, tinerii francezi peste 2 milioane și jumătate de semnături, tinerii brazilieni peste 500 de mii de semnături, iar cei americani peste 400 de mii de semnături. Un tînăr din orașul San-Martin din Argentina a reușit el singur să adune peste 17.000 de semnături, iar tînărul negru american Jackson a adunat peste 7000 de semnături.

Festivalurile Mondiale ale Tineretului și Studenților au fost puternice manifestări de luptă pentru pace ale tineretului lumii. Sînt vii și astăzi cuvintele jurămîntului pe care 250.000 de tineri l-au rostit la încheierea Festivalului de la Budapesta: „Noi jurăm să apărăm pacea prin zădărnicirea încercărilor imperialiștilor de a declanșa un nou război. Noi chemăm întreg tineretul, speranța popoarelor lumii, să se unească pentru a înlătura asasinatul în masă din calea viitorului fericit". Jurămîntul acesta a fost mai apoi reînnoit. El este prezent în sufletele tuturor tinerilor ce simt pe umerii lor răspunderea pentru menținerea păcii.

În fiecare moment Federația Mondială a Tineretului Democrat a atras atenția tineretului de pretutindeni asupra desfășurării evenimentelor internaționale, l-a avertizat asupra uneltirilor dușmanilor colaborării internaționale, i-a arătat căile luptei pentru reglementarea problemelor internaționale litigioase. Conferința tineretului european împotriva „comunității defensive europene" s-a bucurat de participarea unei delegații a F.M.T.D.

F.M.T.D. s-a găsit în permanență alături de forțele mondiale ale păcii, care promovează principiul coexistenței pașnice, al reglementării pe calea tratativelor a tuturor problemelor internaționale, care condamnă politica „de forță", cursa înarmărilor și blocurile agresive.

În strînsă legătură cu problema luptei pentru pace se află problema obținerii unor condiții de viață mai bune pentru tineret. Se știe că atunci cînd goana după acumularea de cantități excesive de armament înghite cea mai mare parte a bugetelor unor țări, în aceste țări se înregistrează o continuă scădere a nivelului de trai al maselor populare și ca urmare o înrăutățire a vieții tineretului.

În privința aceasta sînt grăitoare exemplele. Statistici oficiale arătau că în patru ani, șomajul în rîndurile tinerilor italieni aproape s-a dublat. Un ziar din Heidelberg scria în urmă cu cîtva timp că 200.000 de tineri rătăceau în Germania occidentală, lipsiți fiind de adăpost. În numeroase regiuni ale Braziliei vîrsta medie este de 27 de ani.

Bolile și mizeria produc ravagii grave cu deosebire în țările coloniale. La Singapore, un locuitor din nouă moare din pricina tuberculozei și — firește — cel mai mare procent de tuberculoși îl dau tinerii. În Pakistan copii de 7—10 ani muncesc în fabrici. În Iran, în tipografii se găsesc copii de 12 ani. Salariul lor reprezintă mai puțin de o treime din ceea ce cîștigă un muncitor necalificat.

Te întrebi: oare în plin secol XX, secol al energiei atomice, mai este firesc să dăinuie asemenea situații? Fără îndoială că aceste situații ar putea fi lichidate dacă uriașele sume cheltuite pentru înarmare ar fi destinate îmbunătățirii vieții popoarelor.

Dar cursa înarmărilor și politica blocurilor militare au consecințe nu numai pe plan economic, ci creează o primejdie de război. Ori, într-un asemenea caz, tinerii sînt cei care trebuie să dea cele mai importante jertfe. Opoziția tineretului vestgerman față de remilitarizarea Germaniei occidentale, opoziție care se bucură de simpatia tuturor tinerilor iubitori de pace, se manifestă cu o forță crescîndă. De asemenea merită a fi menționată lupta tineretului francez împotriva războaielor colonialiste din Indochina și Africa de nord, războaie în care au pierit numeroși tineri francezi.

F.M.T.D., luptînd pentru apărarea drepturilor tineretului, a organizat o serie de acțiuni care s-au bucurat de un mare răsunet. Să le reamintim. În august 1948, a avut loc la Varșovia Conferința internațională a tineretului muncitor la care au participat 446 de delegați din 46 de țări. În martie 1949 F.M.T.D. a prezentat Consiliului economic și social al O.N.U. un memoriu referitor la revendicările tineretului muncitor. În martie 1953, la Viena a avut loc Conferința internațională pentru apărarea drepturilor tineretului. La sfîrșitul anului 1954 a avut loc la Viena întîlnirea internațională a tineretului rural. În august 1954 la Pekin, Consiliul F.M.T.D. a discutat printre altele problema condițiilor de viață ale tineretului din țările coloniale și slab dezvoltate. Toate aceste acțiuni s-au bucurat de un larg răsunet. Tinerii de pretutindeni au văzut în F.M.T.D pe cea mai consecventă apărătoare a drepturilor lor. Un tînăr egiptean — Mahmut Saud — scria că din această pricină „F.M.T.D a cîștigat un prestigiu din ce în ce mai mare..."

Federația Mondială a Tineretului Democrat atribuie o însemnătate deosebită problemei cunoașterii între tinerii din diferite țări. Lozinca F.M.T.D. — „Prin cunoaștere spre prietenie" — cuprinde un adevărat program de activitate. Prietenia tineretului nu se poate realiza decît atunci cînd tinerii se cunosc bine, cînd fac schimb de idei și concepții, cînd elimină părerile preconcepute. Cele 5 Festivaluri Mondiale ale Tineretului și Studenților — de la Praga, Budapesta, Berlin, București și Varșovia — au strîns laolaltă zeci de mii de tineri din majoritatea țărilor de pe globul pămîntesc. Numai la ultimul Festival de la Varșovia au fost prezenți 30.000 de tineri veniți din 114 țări. În afară de Festivaluri, F.M.T.D. a inițiat o serie întreagă de acțiuni — unele pe plan continental, altele pe zone geografice — menite să întărească legăturile între tinerii din diferite țări. Este vorba de vastul program de schimburi de delegații, program care face ca în fiecare an mii și zeci de mii de tineri să se cunoască reciproc. Un mare număr de delegații de tineret vizitează în special Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Faptul acesta își are o explicație clară: interesul stîrnit în rîndurile tineretului lumii de lupta pentru construirea unei orînduiri noi.

F.M.T.D. depune eforturi susținute pentru lărgirea colaborării sale cu masele de tineret de pretutindeni, cu organizații de tineret de orientările cele mai diferite. În special ultima sesiune a Consiliului F.M.T.D. care a avut loc după Festivalul de la Varșovia a adoptat unele măsuri menite să faciliteze luările de contact cu organizațiile de tineret de diferite orientări politice, luări de contact ușurate și de schimbările intervenite în atmosfera internațională. De pe acum se pot vedea roadele acestor măsuri, în special pe plan local prin lărgirea unității de acțiune a organizațiilor afiliate la F.M.T.D. cu alte organizații de tineret. Această unitate de acțiune este de cea mai mare însemnătate pentru a asigura reușita deplină a luptei tineretului pentru pace, pentru apărarea revendicărilor sale.

★

A zecea aniversare a Federației Mondiale a Tineretului Democrat are loc în condiții în care lupta popoarelor pentru menținerea și consolidarea păcii a luat proporții fără precedent în întreaga istorie a omenirii. Opinia publică pune mari speranțe în actuala conferință de la Geneva a miniștrilor de externe, convinsă fiind că dacă toate puterile participante vor da dovadă de dorință de înțelegere, atunci se va putea ajunge la un acord în problemele privind asigurarea păcii omenirii.

Tineretul romîn se află alături de tinerii de pretutindeni în marea luptă a păcii, luptă în care F.M.T.D. se manifestă ca un factor activ. Tineretul romîn susține în mod efectiv activitatea F.M.T.D. Încă de la constituirea Federației, aceasta s-a bucurat de sprijinul nostru. La Londra, în noiembrie 1945, a răsunat pentru prima oară după război glasul tineretului romîn iubitor de pace. Intreaga activitate a F.M.T.D. s-a bucurat de sprijinul Uniunii Tineretului Muncitor din R.P.R. și a celor mai largi mase ale tineretului nostru. În această privință este suficient să amintim organizarea la București a celui de al IV-lea Festival Mondial.

Tineretul romîn este solidar cu lupta întregului tineret al lumii. Cea mai puternică formă de manifestare a solidarității noastre o constituie lupta pentru întărirea patriei, pentru consolidarea forțelor păcii.

Tineretul nostru este hotărît să întărească pe viitor și mai mult legăturile sale cu F.M.T.D. și cu tineretul din lumea întreagă.

Tinerii noștri așteaptă cu nerăbdare Festivalul Mondial al Tineretului care va avea loc peste doi ani la Moscova. Tineretul romîn care își dăruiește întreaga sa energie cauzei construcției pașnice din R.P.R. cauzei prieteniei tineretului lumii este ferm convins că anii ce vor veni vor aduce noi și importante succese ale Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Gloriosul deceniu care s-a scurs este o garanție în acest sens.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 7.50.10. Secția scrisori, Tel 7.56.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". SIAS — 3452 — 52